BAĞIMSIZLIK DEMOKRASİ SOSYALİZM İÇİN

YÜRÜYÜŞ

HAFTALIK SIYASI HABER VE YORUM DERGISI SAYI: 220 20 AĞUSTOS 1979 7.5 LIRA

Boran: Seçimler ve Türkiye'nin aydınlık geleceği

BASKI VE ENGELLERİ AŞA AŞA!

Seçime doğru

FKÖ Temsilciliği, Filistin halkıyla dayanışmanın zeminini güçlendirecek

Filistin halkıyla anti-emperyalist dayanışma

Filistin Kurtuluş Örgütü'nün Türkiye'de bir temsilcilik açmasıyla ilgili protokol geçtiğimiz hafta içinde Ankara'da imzalandı ve konuyla ilgili gelişmeler sonuç aşamasına ulaştı. FKÖ Siyasi Büro Başkanı Faruk Kaddumi ile Dışişleri Bakanı Gündüz Ökçün tarafından imzalanan protokol, açılacak temsilciliğin statüsünü belirleyerek, temsilcilik mensuplarının konumuyla ilgili anlaşmaya da açıklık getiriyordu.

Bu anlaşma hiç kuşkusuz Türkiye ile Filistin halkı arasındaki ilişkilerde yeni bir aşamayı simgelemektedir. Türkiye'nin, FKÖ'nü Filistin halkının tek yasal temsilcisi olarak tanımayı, biçimsel açıklamaların ötesine geçirerek diplomatik ilişkiler düzeyine çıkarması, Türkiye ile Filistin halkları arasındaki dayanışmanın daha ileri boyutlara yükseltilmesi için zemini güçlendirecektir.

Ne var ki bu sonuca hangi koşullarda ulaşıldığı üzerinde de durmak gerekir. Bu sonuca, FKÖ ile diplomatik ilişkiler kurma zorunluluğunun, ABD'nin BM'deki temsilcisi tarafından bile dile getirilmek zorunda kalındığı koşullarda ulaşılmıştır. Diğer bir deyişle, FKÖ kendi gücünü ve Ortadoğu'da barışın sağlanması için kaçınılmaz rolünü, yine kendi gücüyle emperyalist güçlere fiilen kabul ettirmiş; onları "diplomatik abluka"yı aralamak zorunda bırakmıştır. Türkiye'nin Ankara'da bir FKÖ temsilciliğinin açılması konusundaki anlaşmayı ancak bu koşullarda gerçekleştirebilmesi, Türkiye hükümetlerinin, Ortadoğu politikalarını emperyalist güçlerin dolaylı da olsa oluru olmadan belirleyemediği görünümünü değiştirmeye yetmemiştir.

Dolayısıyla Türkiye'nin Filistin halkıyla dayanışma ilkesindeki tutarlılığını kanıtlamanın yolu, FKÖ ile ilişkileri Ankara'daki bir temsilcilik düzeyinde bırakmayıp, Ortadoğu bunalımının temel sorunlarında aktif bir politik işbirliği düzeyine yükseltmesinden geçmektedir.

Filistin halkıyla dayanışmanın somut maddi temellerine oturtulmasının vazgeçilmez koşullarından biri de, Kıbrıs'ta kalıcı ve adil bir barış için tutarlı bir konum alınmasıdır. Kıbrıs'ın bağımsızlığının, toprak bütünlüğünün, bağlantısızlığının, askerden arındırılmışlığının uluslararası garanti altına alınması; Kıbrıs'ta iki toplum arasında gerçekten barışçı ilişkilerin kurulması; böylece Kıbrıs'ın NATO'nun ve emperyalist güçlerin bir üssü yapılmasına kesinlikle karşı çıkılması, Filistin halkının bağımsız ve özgür geleceğinin de bir garantisidir.

Çağrı:UBP hükümeti düşürülmelidir

Kıbrıs Türk toplumuna pahalılık, sömürü ve baskıdan başka birşey getirmeyen gerici Denktaş iktidarı, Kıbrıs'lı işçi ve emekçi kitlelere yaşanmaz günler sunuyor... UBP hükümeti ekmeğe, ete, süte, benzine, mazota, suni gübreye zam üstüne zam yaparak, yaşam koşullarını çekilmez hale getirdikten sonra, şimdi yeni zamlar peşinde. Bakanlar Kurulu'nun aldığı bir kararla, yağ, kahve, sigara, uçak biletlerine çok yüksek düzeylerde zamlar getirildi.

Üstelik de bu zamların açıklanmadan önce dışarıya sızdırılmasıyla, birçok tüccarın stok yapması sağlanmış ve suni bir darlığa yol açılmıştır. Bu nedenle birçok stokçu büyük vurgunlar vurma olanağına kavuşturuldu. Zamların açıklanmasından hemen sonra, piyasadan çekilen kahve, yağ ve sigaranın piyasada aniden bollaşması da bunu doğruluyor.

UBP iktidarı işçi ve emekçi kitlelerin en temel demokratik haklarına saldırır, grevleri, direnişleri baskı altına alırken, asgari ücretleri kısarken, yaptığı keye yol açtı. Gerçekte, üstüste gelen bu zamlar kaçınılmazdı. UBP iktidarının Kıbrıs ekonomisini ikiye bölme ve her iki toplum arasındaki ekonomik ve ticari ilişkilerin normal gidişini bozma çabaları, ekonomik güçlüklere elbette yolaçacaktı. Ayrıca, "Anavatanla her alanda bütünleşme" politikası, ekonomik bunalımdan çıkış yolunu emperyalist finans kuruluşlarına boyun eğmekte gören Türkiye'nin devalüe ettiği Türk Lirası'nı geçer para olarak kullanmak yolunun seçilmesi, kaçınılmaz olarak ardından pahalılığı getirecekti.

Kıbrıs Türk kesimini bağımsız bir Türk devleti hayallariyle Kıbrıs'ın bütününden kopartmayı, Türk ve Rum toplulukları arasında düşmanlık tohumları saçarak, büyük sermayeyi güçlendirmeyi amaçlayan Denktaş yönetiminin, emekçilere pahalılıktan başka bir şey vermesi zaten düşünülemezdi. Denktaş yönetiminin bu tutumu, Kıbrıs'lı ilerici, demokratik güçler tarafından tepkiyle karşılanırken, UBP iktidarına son verilmesi için de girişimlerde bulunuluyor. Cumhuriyetçi Türk Partisi Genel Başkan Yardımcısı Hasan Celal, yaptığı bir açıklamayla, son zamların sorumlusu UBP iktidarının düşürülmesi gerektiğinden sözetti. Hasan Celal'in açıklaması özetle şöyle:

"UBP iktidarı halkımızı pahalılık ve zam cenderesine sokmuştur. Son zamlar da bu cenderinin bir dilimidir. UBP, üç yıllık iktidarında halkı dayanılmaz bir sefalet içine sürüklerken, halkın sırtına bir kambur gibi çöken mutlu bir azınlığın zenginliğine zenginlik katmıştır. Halkımız da UBP hükümetinin halktan yana olmayan politikasını kavramış ve desteğini bu partiden çekmiştir. İçinde bulunduğumuz ekonomik şartlar bu hükümetin istifasını zorunlu kılmaktadır. Hükümet kendiliğinden istifa etmeyeceğine ve iktidarda kalarak temsil ettiği sınıfı daha da zenginleştirmek isteyeceğine göre halktan yana tüm örgütler bu sonucu elde etmek için önlemler düşünmeye başlamalıdırlar. CTP halkın üzerine bir kabus gibi çöken UBP hükümetinin düşürülmesi için kendi üzerine düşeni eksiksiz olarak yerine getirecektir."

Öte yandan DEV-İŞ Genel Başkanı Hasan Sarıca da UBP hükümetini istifaya çağıran bir açıklama yaptı. Kıbrıs Türk toplumunun başına musallat olan Denktaş iktidarı, kendi sonunu yaptığı son zamlarla daha da yakınlaştırdı. İlerici, demokratik güçler işçi ve emekçi kitleler, Denktaş yönetimine son darbeyi vurmak için kitlesel bir muhalefet oluşturuyorlar. Bu muhalefetin sonuç alıcı olması, kitlelerin örgütlü birleşik gücünden geçiyor.

YÜRÜYÜŞ

Sahibi: Yürüyüş Yayıncılık Ltd. Şti. adına NİHAT SARGIN ● Genel Yayın Yönetmeni : Zeki KILIÇ ● Yazı İşleri Müdürü: Neşet KOCABIYIKOĞLU ● Teknik Sekreter: Bülent ARTAMLI ● Yönetim: Konur Sok. 15/8 Kızılay - ANKARA Tel: 17 45 81 ● İstanbul Bürosu: Piyerloti Cad. 21/1 Çemberlitaş - İSTANBUL Tel : 26 35 67 ● Avrupa Temsilciliği: COODIFF 13/2 Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA Tel: 230 34 72 ● İlan Koşulları: Arka kapak renkli 22.500 TL., Arka Kapak siyah beyaz 18.000.TL., İç sayfalar sütun santimi 80 TL. Yayın ilanları % 50 indirimlidir. ● Baskı: Daily News Web Ofset Tesisleri

● Abone koşulları: Yıllık 300. TL., Altı aylık 150. TL. ● AVRUPA: Altı aylık (30 DM), Yıllık (60 DM) ● AMERİKA: Altı aylık 500 TL., Yıllık 1000.TL. ● AVUSTRALYA - JAPONYA: Altı aylık 600. TL., Yıllık 1200 TL.

● Ödeme Adresi: TÜRKİYE: YÜRÜYÜŞ DERGİSİ POSTA ÇEKİ 100234 ● AVRUPA: COODIFF POSTA ÇEKİ: 000-1164657-75 BRUXELLES-BELÇİKA

MEHMET ALAYBEYOĞLU ANILDI

19 Aralık 1978 günü faşist çeteler tarafından vurularak şehit edilen TİP üyesi Mehmet Alaybeyoğlu, geçtiğimiz hafta içinde, gömülü olduğu köyünde arkadaşları ve köy halkının emeğiyle yapılan mezar taşının yerleştirilmesi dolayısıyla anıldı.

Alaybeyoğlu, sol göğsüne saplanan faşist kurşunların kalbini parçalaması sonucunda aramızdan ayrılmış, kavga bayrağını arkadaşlarına devretmişti. Kadirli İlçesi'nin Nürfet köyünde 1955'te dünyaya gelen Alaybeyoğlu, dostluğu, sosyalist kişiliği ve Partili kararlılığıyla tüm çevresinin saygısını kazanmıştı. Partili arkadaşları ve onu tanıyan köy halkı, TİP Adana İl örgütünün, Alaybeyoğlu'nun anısını yaşatmak için açtığı kampanyaya katıldılar. Alaybeyoğlu'nun mezar yapım çalışmalarının tamamlanması ve mezar taşının yerleştirilmesi, Nurfet köyünde emekçi halkın antifaşist özlemlerinin dile getirildiği bir gösteri olarak gerçekleşti.

ADANA BACAKSIZLAR MOTOR SANAYİİ'NDE MADEN–İŞ'İN TUTUMU YÜZÜNDEN 11 İŞÇİ İŞTEN ÇIKARILDI

Adana Bacaksızlar Motor yenileme sanayiinde, işyerinde örgütlü olan Maden–İş'in yöneticilerinin sınıf ve kitle sendikacılığına uymayan tutumları nedeniyle işten çıkarıldılar. Çoğunluğu TİP ve Genç Öncü üyesi olan işçiler işyerinde Maden-İş'in örgütlenmesinde ve yetki almasında öncülük yapmışlardı. Ancak Maden-İş'in yetkiyi almasından sonra 11 işçi işten çıkarıldılar. Maden-İş bölge temsilcisi Bektaş Avşar, motor sanayiinde çalışan işçilerin isteklerine karşın, işten atılan 11 kişinin işe geri alınmasını toplu sözleşme görüşmelerinde öneri olarak getirmedi. Ancak işçilerin ısrarı karşısında, Toplu sözleşme anlaşmasına bir madde ekleyerek iki işçinin geri alınmasını sağladı. Avşar diğer dokuz işçiye ise "başka iş bulacağını" vaadederek bunların da geri alınmaları için girişimde bulunmaktan kaçındı. Son olarak işten çıkarılan işyeri temsilcisi Turgat Atıl'ın geri alınması için de Maden-İş temsilcisi bir girişimde bulunmadı. Maden-İş bölge temsilcisi Bektaş Avşar'ın bu tutumu sendika üyesi işçiler tarafından protesto ediliyor.

ZONGULDAK'TA GRİZU PATLAMASI SONUCUNDA ALTI İŞÇİ İŞCİNAYETİNE KURBAN GİTTİ

Uzun yıllardan beri sık sık meydana gelen grizu patlamalarının büyük can kayıplarına yol açtığı Zonguldak'ta geçen hafta içinde meydana gelen yeni bir patlama altı işçinin ölümüne yol açtı. Grizu patlamaları sık sık yinelendiği halde bir türlü önlem alınmayan Zonguldak maden havzası maden ocaklarında, Ereğli Kömür İşletmeleri Karadon üretim bölgesi ikinci ocaktaki ana yolda meydana gelen grizu patlaması sonunda İsmail Nasifoğlu, Hüseyin Aydemir, Neşet Çelik, Lütfi Kabalaklı, ve Hayrettin Topuzoğlu adlı işçiler yaşamlarını yitirdiler. İlgililerin önlem almayışı nedeniyle işçilerin her an ölüm tehdidi altında bulundukları Zonguldak maden ocaklarında meydana gelen son grizu patlaması, maden havzasında çalışan işçiler arasında büyük tepki yarattı.

PETKİM – İŞ İSTANBUL'DA PEGA GAZ İŞYERİNDE GREVE BAŞLADI

DİSK'e bağlı Petkim-İş Sendikası İstanbul'da Soğanlık'ta bulunan Pega Gaz işyerinde grev kararı alarak uygulamaya başladı. 160 işçinin çalıştığı işyerinde grev nedeninin, işverenin toplu iş sözleşmesi görüşmeleri sırasında işçilerin hakkını vermemek için katı bir tutum alması olduğu belirtildi. Petkim–İş yetkilileri, greve katılımın yüzde 100 olduğunu bildirdiler. Bu arada, Petkim-İş yöneticileri işyerinin grevde olması nedeniyle Bütangaz ihtiyacı olmadığını, bu nedenle rafinerilerden alınan LPG gazının kesilmesi gerektiğini bildirdiler. İşçilerin haklarını alıncaya kadar grevi surdurmeye kararlı olduğunu da belirten sendika yetkilileri, işvereni sendikanın isteklerini tümüyle kabul etmeye çağırdılar

SEÇİMLER VE TÜRKİYE'NİN AYDINLIK GELECEĞİ

BEHİCE BORAN

14 Ekim seçimlerine giderek bir genel seçim havası ve önemi kazandırılmak isteniyor. Senato ve beş milletvekili seçimlerinde alınacak sonuçların hükümetin durumunu etkileyeceği üzerinde duruluyor. AP oy kazanırsa, CHP kaybederse, hükümetten, CHP'yi destekleyenlerden, hatta CHP'nin kendisinden kopmalara yolaçacağı bekleniyor.

Seçim sonuçlarının bu gelişmelerde belirleyici rol oynayacağı kuşkuludur. Seçimlerde kazanılan milletvekili sayısının bu iki parti bakımından pek önemli olmadığının örnekleri her gün görülmektedir. Yeni "transfer"ler önümüzdeki günlerde de olabilir. Çünkü "transfer"leri belirleyen o partilerin aldığı oy değil, başka etkenler olmaktadır. Öte yandan, AP ve CHP oylarındaki gelişmeler önemli görülse de, iktidarın yakın gelecekteki niteliği açısından aynı önemi taşıdığı söylenemez.

CHP hükümeti düşerse yeni bir hükümetin oluşturulması zorluklarla karşılaşabilir, uzun zaman alabilir. Ama hükümeti kim oluşturursa oluştursun, Türkiye önümüzdeki aylarda ve yılda IMF'ye verilen niyet mektubu doğrultusunda ve IMF'nin gözetiminde yönetilecektir; ABD ile üsler ve U–2 uçuşları konularında görüşmeler yapılıp ABD'nin istekleri doğrultusunda sonuca bağlanacaktır. CHP iktidarda kalırsa aradaki fark, CHP'nin kimi konularda sonuca kadar götürülemeyen, çekingen çıkışlar yapmasından ibaret olacaktır. CHP'nin emperyalizm ve yerli büyük sermaye karşısında direnmediği hep geri bastığı onlarla uzlaşmaya dayanan teslimiyetçi bir politikayı yeğlediği artık defalarca kanıtlanmış bulunmaktadır. CHP'nin özel sektör ve Demirel tarafından "marksist ekonomi"ye gidiş olarak nitelendirilen "devletçilik" girişimleri çok etkisiz ve dağınık olmanın yanı sıra, kapkaççı kapitalist ekonomiyi kapitalizmin kendi mantığı içinde biraz düzene sokma isteğinin uç vermesinden başka birşey değildir.

Seçim sonrasından öte, daha uzun gelişmeler açısından soruna bakıldığında, MHP'nin ve Türkiye İşçi Partisi'nin alacakları oylar da anlamlı olacaktır. Sağ ile solun seçimlerde karşılaşması açısından çok anlamlı bir nokta da MHP ile işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi arasındaki karşılaşma olacaktır. MHP'nin oyları kanlı saldırılar, siyasal cinayetlerle tırmandırılmak istenen faşizmin sahte sol sloganlar ve anti-kapitalist çıkışlarla oluşturmaya çalıştığı kitle tabanının boyutunu ve zaman içinde gelişip gelişmediğini gösterecektir. 1977 seçimlerinde gösterdiği gelişme düzeyi iktidarda olmanın avantajlarının geçici sonucu muydu, yoksa daha kalıcı nitelikte sonuçlar mıydı, bu da anlaşılacaktır. MHP'nin alacağı oylar, Türkiye'de faşizmin seçimler yoluyla iktidara gelme şansının ne olduğu konusunda da bir fikir verecektir.

Soldaki oylar, CHP'yi aşmış olanların oyları olacaktır bir bölümü ile. Diğer bir bölümü ile de AP, MSP ve MHP'den kopup CHP'yi atlayarak doğrudan sola gelen oylar olacaktır. Ne kadarı hangi bölümdendir, oyların coğrafi dağılışına göre az çok kestirilebilecektir. Ama solun bir kesimi ya oylarda yansımayacaktır, ya da "ehven-i şer" diye CHP'ye gidecektir. Bilindiği gibi kimi emekçi halk arasında seçimlerden ve parlamentodan umut kesme, bu nedenle seçimlere katılmama eğilimi vardır ve "parlamenterizm" suçlamaları bu nedenle bunlar arasında bir yankı bulabilmektedir. Bu çevreler ya hiç sandık başına gitmiyorlar veya gittiklerinde oportünist saydıkları sol partilere değil, CHP'ye oy veriyorlar. "Solun bölünmüşlüğü" propagandasının sürekli geliştirildiği, sol içinde belirsizlik ve bulanıklığın sürdürülmek istendiği bugünkü durumda önem taşıyan nokta işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin – Türkiye İşçi Partisi'nin – alacağı oylar olacaktır. İşçi sınıfının yıllardır sosyalizm doğrultusunda bir çizgi üzerinde gelişen bilimsel sosyalist hareketinin örgütü olan bu partinin alacağı oylar, devrimci çekirdeğin kitleler içinde tutunup gelişmişliğinin bir ölçütü olacaktır.

Umut bu çekirdekte, onun daha da gelişmesi ve güçlenmesindedir. Politik yelpazenin sol kesimindeki bulanıklığa, öz ve biçimden yoksun akışkanlığa o son verecektir. Birlik, eştürden olmayan karmakarışık bir kalabalığın her ne surette olursa olsun biraraya gelmesiyle değil, kitlelerin ve ilerici kuruluşları işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketinin oluşturduğu çekirdeğin etrafında örgütlenip biçimlenmesiyle gerçekleşecektir.

AP ile CHP'de kilitlenmiş gibi gösterilmek istenen politik çıkmazdan çıkış yolu da bu çekirdekte, onun gelişip güçlenmesindedir. AP ile CHP'den birisine oy vermek ve bu iki partinin sürgit bir tahteravalli hareketiyle karşılıklı inip çıkarak ülkeyi yönetmeleri Türkiye'nin ve kitlelerin değişmez yazgısı değildir. Politik sorunu bu ikisinden birisinin iktidara gelmesi olarak, oy vermeyi de bu ikisi arasında bir tercih olarak görmek politik miyopluğun ta kendisidir ve "AP iktidara geleceğine CHP gelsin daha iyi, oyum boşa gitmesin" diyerek CHP'ye oy vermek ve verilmesini propaganda etmek, ya politik bilinçsizliğin bir ifadesidir, ya da doğrudan işçi sınıfı hareketine, toplumun devrimci gidişine ihanettir.

Toplumun sorunlarına çözüm getiremiyecek olanlara oy vermek, sorunları geçiştirip durumu idare etmeye çalışmaktır, "idare-i maslahat"çılıktır. Böyle bir tutumla hiçbir yere varılamaz. Seçimlerin hemen sonrasına değil, toplumun geleceğe yönelik gelişmesine bakmak, toplumu o yönde değiştirebilecek güçlere destek olmak gerekir. Çıkış yolu bundadır, AP ile CHP'nin oy hesaplarını yapmada değil. Toplumun değişme sürecini yönlendirmek ve biçimlendirmek maliyeti olan zor bir iştir. AP ile CHP'nin alacağı oyların hesaplarıyla uğraşmak, bu maliyeti ödememek için oyalanmadan başka birşey değildir. Oysa maliyeti ödenmeden hiçbir iş başarılamaz.

Türkiye İşçi Partililerin ve bilimsel sosyalizme inanmış, gönül vermiş olanların seçimlere ilişkin tutumları şu noktalarda özetlenebilir:

Seçimlere katılma ve parlamentoya girmeyi hedef almak, "parlamenterizm" değildir. İşçi sınıfı burjuvazi ve tüm geri güçlerle mücadelesinde tüm olanakları ve araçları kullanır. Parlamenter rejimde olan ülkelerde seçimler ve parlamento bu olanak ve araçlardan önemli biridir. Oy vermekten geri durulmamalı, mutlaka sandık başına gidilmelidir.

Seçimleri AP ile CHP arasında oy hesabı gibi görme ve göstermeden çıkılmalıdır. Hatırlatılmalı ve anlatılmalıdır ki, sorun, emperyalizme ve faşizme, bunların sınıfsal dayanağı olan dış ve iç sermayeye karşı mücadele vererek demokratik hak ve özgürlükleri koruyup geliştirmek, düzenin geniş halk kitleleri yararına değiştirilmesi yoluna toplumu sokmaktır. Seçimler, bu işi başarma yönünde, özellikle işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisinin daha fazla güçlenmesine yardımcı olacak sonuçlar vermeli, oylar bu doğrultuda kullanılmalıdır. Ve unutulmamalıdır ki, CHP'nin olabildiğince "özgürlükçü demokratik" çizgide tutulabilmesi bile, onun solunda etken bir politik ağırlığın varlığına, işçi sınıfının politik hareketinin gücüne bağlıdır. CHP'yi üzerinde bulunduğu, sosyal demokrasinin eğik düzeyinden aşağı kaymaktan geri çekebilecek etken de bu güçtür.

Bugünün karanlık tablosuna karşın gelecek aydınlıktır. Geleceğin aydınlığının meşalesi bugünden yakılmıştır; bu meşale işçi sınıfının bilimsel sosyalist hareketidir, partisidir. Işık, Ecevit'in "tünelin ucundaki ışık"ı değildir; işçi sınıfının politik hareketinin ve yarınların sosyalizminin ışığıdır. Seçimlerde bu ışık kitlelere daha geniş çapta götürülmelidir. Türkiye bunalım içindedir ama çözümsüz değildir, çözümsüz olan Türkiye'nin emperyalizme bağımlı geri kapitalizmidir. Kapitalizmin alternatifi, onun yerini alan düzen, sosyalizmdir. Burjuva partilerinin alternatifi, toplumsal süreçte yerini alan politik örgüt, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisidir, Türkiye İşçi Partisi'dir. Durum ne kadar bulanık olursa olsun karamsarlığa, yılgınlığa yer yoktur.

İşte MHP'nin arkasında tekeller

● Hür Teşebbüs Konseyi MHP'nin arkasında ●

Tekelci büyük burjuvazinin tüm örgütlerini temsil eden Türk Hür Teşebbüs Konseyi'nin Başkanlık Divanı, seçimler yaklaşırken kendi politik tutumunu belli etti. Türk Hür Teşebbüs Konseyi tarafından yayınlanan ve altında Odalar Birliği Başkanı Mehmet Yazar, TÜSİAD Başkanı Feyyaz Berker, TİSK Genel Başkanı Halit Narin, Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu Başkanı AP milletvekili Hüsamettin Tiyenşan ve Ziraat Odaları Birliği Başkanı Sadettin Karacabey'in imzaları bulunan bildiri, işçi ve emekçi kitlelere karşı girişilen açık bir saldırı çağrısı niteliğinde.

MHP'NİN KAPATILMASINI İSTEMEK DEMOKRASİ GÖREVİDİR

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz'ün 7 Ağustos günü basına verdiği ve TRT tarafından da yayınlanan demeci üzerine, MHP Genel Başkanı Türkeş TRT Genel Müdürlüğü'ne bir yazı gönderdi. MHP'nin Başbuğ'u, bu yazıda, söz konusu demecin "MHP'ye karşı hakaret ve iftiralar" taşıdığını iddia ederek, TRT'nin bunlara alet edildiğini öne sürdü. Türkeş ayrıca bu konuda savcılığa başvurulduğunu da söyledi.

TRT'nin seçim yayınları konusundaki tek şikayetin MHP'den geldiği sırada Hür Teşebbüs Konseyi'nin de TRT'den yakınması, MHP'nin içyüzünün açığa vurulmasından ve MHP'nin kapatılması isteminin açıklanmasından kimlerin rahatsız olduğunu açığa vurmuş oluyordu. Bir kere daha belirtelim ki, MHP'nin iç yüzünün açığa vurulması, faşist partinin gerçek kimliğiyle ve kabaran suç dosyasıyla teşhir edilmesi, onun ve yan kuruluşlarının tüm gizli-açık faşist odaklarının dağıtılması isteminin öne sürülmesi, vazgeçilmez bir demokrasi görevidir.

Faşist partinin başındakiler ya da onun perde arkası destekleyicileri ne gibi savunma yolları ararlarsa arasınlar, bu görev en küçük ödün verilmeden sürdürülecektir.

TEKELCİ BÜYÜK BURJUVAZİ MHP'Yİ KOLLUYOR

Enflasyonun dayanılmaz artışının, birçok malın üretilememesi ve bulunmaz oluşundan, yatırımların durmasından, işsizliğin tehlikeli boyutlara ulaşmasından Türk Lirası'nın değerinin sürekli düşmesinden, gelir dağılımındaki adaletsizlikten, "anarşi"nin tırmanmayı sürdürmesinden -sanki bütün bunların sormulusu tekelci büyükburjuvazinin kendisi değilmiş gibi- bol bol hayıflanılan yüksek milliyetçilik nutukları atılan ve bunların sorumlusunun özel sektör gibi gösterilmesinden şikayet edilen bildiride yeralan onca hamasetin altında, ilerici-demokratik güçlerin ve hükümetin tehdit edilmesi yatıyor. Aynı tehdidin ardında, faşist hareketin, MHP ve diğer cinayet odaklarının kollanması, onlara sırt verilmesi de, açıkça sırıtıyor...

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz de, Tekelci burjuvazinin bu saldırısının, onun gerçek yüzünü gösterdiğini, ancak bu saldırıda sonunun da görüldüğünü belirtti. Can Açıkgöz'ün açıklamasında şu görüşlere yer verildi:

"Hür Teşebbüs Konseyi'nin yayınladığı bildiri ile tekelci sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin korkusu ve demokrasi düşmanı yüzleri bir kez daha açığa çıkmıştır.

"Bu sömürücü sınıflar radyo ve televizyonda yokluğun ve yoksulluğun sebebi olarak biz gösteriliyoruz diye yakınıyorlar.

Oysa sadece yokluğun, yoksulluğun değil, ülkeyi işçiler ve emekçiler için cehenneme çeviren tüm sorunların nedeni bu parababalarıdır; tekelci büyük sermayenin ve büyük toprak sahiplerinin egemenliğidir.

"İşçilerin ve emekçilerin iliklerine kadar sömürüldüğü bu kapitalist düzene son verilerek aydınlığa çıkılacaktır. Cehenneme çevrilen güzel ülkemiz bu sömürücülerin egemenliği kırılarak özgürlüğe ve mutluluğa kavuşacaktır. Korkuları ve demokrasi düşmanlıkları bu yüzdendir.

"Tekelci sermaye ve büyük toprak sahipleri işçi sınıfından, yoksul köylülerden, ilerici aydınlardan, gençlerden ve bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesinin öncüsü Türkiye İşçi Partisi'nden korkuyor. Korkularında haklıdırlar, çünkü korktukları başlarına gelecektir.

Kitlelerin yeni bir seçimle karşı karşıya oldukları ve gerici-faşist partilere karşı yanıtlarını bir kez de seçimlerde vermeye hazırlandıkları şu günlerde, tekelci büyük burjuvazinin bu politik saldırısının antifaşist güçler tarafından olduğu kadar, CHP ağırlıklı hükümet tarafından da değerlendirilmesi gerekir. CHP, her ne pahasına hükümette kalmaya çalışmak yerine faşist partinin demokratik yaşamdan kovulması için gerekli girişimleri yerine getirmek için çalışmalıdır. Artık, kamuoyu önünde de açığa çıkmıştır ki, faşist terörün vurucu gücü MHP'nin arkasındaki güçler, tekelci büyük burjuvazidir.

Boran: "Sıkıyönetim kalkmalı, seçimlere normal koşullar altında gidilmelidir!"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran 15 Ağustos günü yaptığı açıklamada, sıkıyönetimin bir "çare" olmadığını belirterek sıkıyönetimin kaldırılmasını ve seçimlere normal koşullar altında girilmesini istedi. Boran basına ve TRT'ye şu demeci verdi:

"Sekiz aylık uygulama bir kez daha göstermiştir ki, faşist terörü önlemenin çaresi sıkıyönetim değildir. Silahlı saldırılar, bombalamalar, siyasal cinayetler sürüp gitmektedir.

"Sıkıyönetim, esasen kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin daha da kısıtlanmasından başka bir sonuç vermemiştir. Şimdi de sıkıyönetim, içinde bulunduğumuz seçim döneminde yürütülen politik çalışmaların karşısına dikilmektedir. Bildiri dağıtan üyelerimizin Anayasa ve yasalara aykırı şekilde engellenmek istenmesi bunun kanıtıdır. Sıkıyönetim kalkmalı, seçimlere normal koşullar altında gidilmelidir.

"Faşist terörü gerçekten yoketmek ve önlemek için sıkıyönetimi uzatmak değil, faşist odakların üzerine cesaretle ve etkin biçimde yürümek ve bu odakları kurutma yoluna gitmek gerekir. Bunun için de, işçi ve emekçi kitlelerin örgütlü mücadelesine dayanılmalı, onların safında yer alınmalıdır. Oysa CHP'nin bugüne kadar sürdürdüğü politika, emperyalizmle ve büyük burjuvaziyle uzlaşma, onlara teslim olma yönündedir.

"Buna karşın, işçi sınıfımızın bilimsel sosyalist partisi olan Türkiye İşçi Partisi'nin başını çektiği, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele mutlak başarıya ulaşacaktır ve Türkiye'de terörizmin sorunu, sıkıyönetimlerle değil, bu mücadele ile çözülecektir.

gündemin başında

Burjuvazi için demokrasi

Burjuva partilerindeki seçim faaliyetinin son günlerde ağırlıklı olarak bu partilerin kendi içine yöneldiği dikkatlerden kaçmıyor. Daha açık bir deyişle bu partilerin faaliyeti, büyük 2 Eylül'de tamamlanacak olan aday saptamalarına yönelmiş bulunuyor.

Türkiye'de seçimlerin yasal düzenlemesinde, "demokratiklik" ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle öteden beri kamuoyunun önüne çıkarılan başlıca konu "ön seçim" kuralı olmuştur. Ne var ki bu kural da, gerçekte, seçimleri burjuvazi için demokrasi'nin bir kurumu olarak işletmeye yönelik mekanizmanın sadece bir yönüdür.

Başka türlü söylersek "ön seçim" kuralı, burjuva partileri için, parlamentoya girecek temsilcilerin, önce kendi partileri içindeki "güçler oranına" göre belirlenmesinin aracıdır. Her seçimden önce burjuva partileri, kendi adaylarını herşeyden önce kendi içlerindeki güçlerine göre belirleyecek; böylece kitlelerden alacakları oylarla parlamentoya girecek temsilcilerin önceden burjuvazi tarafından seçilmesi ya da onaylanması sağlanacaktır.

Ne var ki burjuva partilerinde merkez yoklamaları da, gerçekte yine adayların "önce burjuvazi tarafından" seçilmesini simgelemektedir. Adayların merkez organlarının kararlarıyla saptayan burjuva partileri de, bu kararlarını, adaylarının burjuvazinin çeşitli kesimleri içindeki ağırlığına, güvenilirliğine göre belirlemektedirler.

Öte yandan "önseçimler" ve "merkez yoklamaları", burjuva partileri için, aynı zamanda bu partiler arasında bir "kadro dolaşımının" aracı işlevini de görmektedirler. Bir partide umduğunu bulamayan bir burjuva politikacısı kapağı bir diğerine atmakta; burjuva partilerinin olağan mekanizmaları içinde tırmanamayacaklarını görenler, kendilerine "iş düşecek" günler için kızağa geçmektedirler.

Dolayısıyla hemen her seçimden önce aday saptamalarının arefesinde burjuva partilerinde politik tansiyonun parti içine yönelmesi hiç de şaşırtıcı değildir.

Burjuva partileri, seçimlerin kendi içlerindeki hesaplaşmaya dönük yönünü mümkün olduğunca kitlelerden gizlemeye, bu hesaplaşmayı en az gürültüyle kapamaya çalışmaktadırlar. Seçimlerin burjuva partilerinin içine dönük bu yönü gizlenebilmelidir ki, bu partiler kendilerini hala "milletin temsilcileri" olarak sunabilsinler, emekçi halkın taleplerinin karşılanmasını parlamento düzeyindeki polemiklere hapsedebilsinler.

Burjuva partilerinin seçimleri emekçi kitlelerin gözünü boyamak için bir senaryo olarak korumaya yönelik bu yöntemlerinin de içyüzü, seçimlerde işçi sınıfının partisinin, sosyalizmin sesinin her defasında daha gür yükselmesiyle açığa vurulmaktadır ve vurulacaktır. İşçi sınıfının politik hareketi, onun bilimsel sosyalist partisi güçlendikçe, yaklaşan her seçim burjuva partileri için daha büyük korkulu rüyalarla gelecektir.

● mehmet aközer

Suç duyuruları artıyor

SUÇLUNUN DOSYASINDA YENİ KANITLAR

Faşist terör odaklarının kapatılması ve faşist suçlulardan hesap sorulması için verilen ve en geniş kitlelerin birlikte katıldığı mücadelenin noktalanması, bazı engellerin aşılmasını gerektiriyor. Engellerden biri, CHP ağırlıklı hükümetin seçim ticareti uğruna, MHP'nin kapatılması için girişimlerin önüne geçme çabaları.

Yaşar Okuyan: "Doğan Öz'ün katilini azmettirenlerden

İlerici-demokratik güçlerin, gerici-faşist güçlerin vurucu gücü MHP'ye son darbenin vurulması için yoğunlaştırdıkları girişimlerinin sonuç alması için, bu engelin aşılması gerekiyor. MHP hakkında çeşitli cinayet, silahlı saldırı, katliam olayları nedeniyle hazırlanan ve Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilen dosyaların sayısı, faşist partiye gösterilen kolaylıklar nedeniyle, kesin olarak bilinmiyor. Hazırlanan ve içerikleri bilinen dosyaların bilinen altısı ise henüz Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmiş değil.

MHP'nin içinde bulunduğu zayıf konumun üstüne tuz biber eken soruşturmalara üstüste yenileri de ekleniyor. MHP hakkında son haftalarda yapılan "suç duyuruları" ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na iletilen dosyalar arasına iki yenisi eklendi. Ölüm cezası verilen faşist katil İbrahim Çitfçi'yi suça azmettirdikleri gerekçesiyle üç MHP yöneticisi hakkında suç duyurusu yapıldı ve bu kişilerin bağlı oldukları kuruluş, yani MHP hakkında soruşturma açılması, Ankara Sıkıyönetim Mahkemesi tarafından istendi.

İstanbul Sıkıyönetim Savcılığı da, Gaziosmanpaşa MHP Gençlik Kolları Lokali'nde 1 Haziran günü yapılan aramada tabanca ve mermi bulunması üzerine hazırlanan dosyanın Siyasi Partiler Yasası hükümleri gereğince MHP hakkında işlem yapılmak üzere Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderilmesini istedi.

MHP hakkındaki bu suç duyuruları, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması, faşist örgütlenmeye hayat hakkı tanınmaması için verilen mücadelenin bugünkü hukuksal dayanaklarını oluşturmaktadır. Hazırlanan ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na ulaşan dosyalardaki veriler, MHP'nin cinayet ve saldırı olaylarındaki rolünü açığa çıkartmak ve bir an önce kapatılması için gereken delillere sahip olunması için yeterlidir.

Bu görevin gecikitirilmesi, işçi ve emekçi kitleler üzerinde estirilen teröre alanın boş bırakılması, yeni cinayetlere kapının aralanması ve faşist bir diktatörlüğün koşullarını hazırlamak için gerici-faşist güçlerin aradıkları olanağın kendilerine sunulmasıyla özdeştir.

Oysa ki, yukarda sözünü ettiğimiz suç duyurularının yanı sıra, daha geçtiğimiz hafta içinde faşist katillerin cinayetlerde kullandıkları silahları MHP Genel Merkezi'nde saklandıkları açığa çıktı.

Ankara Sıkıyönetim Askeri Savcılığı geçen yıl Ağustos ayında Mamak'ta belediye otobüsünü tarayarak üç kişinin ölümüne ve 14 kişinin de yaralanmasına neden olan 10 faşist için ölüm cezası istedi. Ölüm cezası istenen faşistler, olay sırasında kullandıkları silahları, Bahçelievler'de bulunan MHP Genel Merkezi'ne bıraktıklarını itiraf ettiler...

Bu itiraf MHP'nin toplu katliamlardaki rolünü bir kez daha, en görmek istemeyen gözler önüne bile apaçık serdi. Daha önceden hazırlanan 6 dosya, geçtiğimiz günlerde yapılan iki ayrı suç duyurusu ve bunların üstüne ortaya çıkan Mamak katliamındaki rolü, faşist partinin "parlamenter demokrasi"nin koruyucu kanatları altında bir parti olmayı sürdürebileceğini hâlâ gösteriyor mu? Bütün bunlardan sonra, Başbakan Ecevit MHP'nin kapatılmasının önemli olmadığını savunmayı sürdürecek mi?...

CHP seçim hesaplarını nasıl yaparsa yapsın, MHP'nin kapatılması sorunu CHP'nin politikası içinde nasıl bir konuma sahip olursa olsun, kitlelerin demokratik hak ve özgürlükleri koruma azmi, faşist odakların varlığına son verecektir.

Türkeş Fransız polisinden destek alıyor

MHP'nin yurt dışındaki gizli bağlantıları ortaya çıktıkça, bunlar arasında bazı Avrupa ülkelerindeki güvenlik ve istihbarat kuruluşlarının da bulunduğu belli olmuştu. 7 Ağustos günü Paris'te Türkiye'li demokratların yaptıkları basın açıklaması, bu konudaki kanıtlara yenilerinin eklendiğini ortaya koydu.

Paris'te gizli örgütlenmelerini geliştirmeye çalışan MHP'liler, 6, R. Hittore sokağında Türk Kültür ve Dayanışma Derneği adında bir örgüt kurmuşlardı. Faşist dernek, ne raslantı, 10e arrondissement kaymakamlık ve komiserliğiyle aynı sokaktaydı. Bu raslantı, sadece Türk Kültür ve Dayanışma Derneği ile sınırlı değildi. MHP'lilerin yoğun olarak bulunduğu, Chateau d'Eau, du Poissonniere, St Savers gibi sokakların tümünde ya bir polis komiserliği ya da kulübesi bulunuyordu.

7 Ağustos günü Paris'teki Türkiye'li demokratlar tarafından yapılan açıklamada, Türk faşistlerinin Federal Almanya'yı faşist politik mültecilerinin bir cenneti haline getirdikten sonra eylemlerini Belçika'ya da yaydıkları belirtilerek, Fransa'da da işçiler arasına sızma çabalarına hız verdikleri üzerinde duruldu.

Açıklamada Tours kentinde Türkiye'li ilerici bir öğrencinin yaralanmasının, bir Citroen fabrikasındaki CGT'li personeli temsil eden Türk delegelerin saldırıya uğramasının ve birçok olayın sorumlusunun Fransa'daki MHP yanlıları olduğu hatırlatıldıktan sonra, Dreux, Aulnaysous-Bois gibi bazı kentlerle Paris'in bazı mahallelerinde faşist faaliyetin yoğunlaştığına dikkat çekildi.

ADALET BAKANI, TÜRKEŞ HAKKINDA SORUŞTURMA İZNİ VERİP VERMEMENİN YETKİSİ DAHİLİNDE OLDUĞUNU SÖYLEDİ

...ACAKAPTAN: "ADALET ...KANLIĞI DENETİMİNİ TALI KULLANMIŞTIR"

CHP 1976 Temmuz'unda diyordu ki:

Türkeş hakkında soruşturma Adalet Bakanlığı'nın yetkisindedir

Faşist partinin suç dosyasının gün geçtikçe kabardığını yinelemek, artık tek başına fazla bir anlam taşımıyor. Yapılması gereken ve ilerici-demokratik güçlerin CHP ağırlıklı hükümetin önüne koyduğu görev çok somut: MHP ve yan kuruluşlarının kapatılması ve bu örgütlerden hesap sorulması.

Her gün yeni bir MHP'li suçlunun ele geçirildiği MHP'nin cinayetlerde kullanılan silahların ve katillerin saklandığı bir terör yuvası haline geldiği, MHP yöneticilerinin ölüm cezası verilen katilleri teşvik ettiği ve beslediği, MHP hakkında Cumhuriyet Başsavcılığı'na yapılan suç duyurularının birbirini izlediği, bu partinin yurtdışındaki faşist partilerle ilişkilerinin gittikçe aydınlandığı koşullarda, MHP'nin kapatılması için yeterli delil olmadığını öne sürmek, ancak başka niyetlere bağlı olarak açıklanabilir.

CHP ağırlıklı hükümet ve Başbakan Ecevit, öteden beri bir şaşırtmacayı yineleyip duruyorlar. Şaşırtmaca şudur: MHP'nin kapatılması hükümetin yetkilerinin tamamen dışındadır ve "özgürlükçü demokratik bir düzen"de parti kapatma yetkisi, bağımsız yargı organlarının, Anayasa Mahkemesi'nin görevidir. Oysa çok iyi bilinmektedir ki, MHP'nin kapatılması son çözümlemede bağımsız yargı organlarında noktalansa da, kapatılma istemi hükümet tarafından Adalet Bakanlığı eliyle Anayasa Mahkemesi'ne götürülür ve Adalet Bakanlığı bu yetkiye sahiptir. CHP ağırlıklı hükümetin yapmaya yanaşmadığı da işte budur.

Oysa Ecevit hükümeti bugün kendisinin yapmadığını, MC hükümeti zamanında MC'nin Adalet Bakanı İsmail Müftüoğlu'ndan istemiş ve bugün kendisinin gösterdiği kayıtsızlığı gösteren Müftüoğlu'nu suçlamıştı.

Temmuz 1976'da Cumhurbaşkanı'nın panislamizm ve pantürkizm hakkındaki bir konuşmasını eleştiren Türkeş hakkında dava açılması istemi üzerine başlayan tartışmada, CHP Genel Yönetim Kurulu üyesi ve senatörü Uğur Alacakaptan, Adalet Bakanı'nın denetim yetkisini hatalı kullandığını ve Türkeş hakkında soruşturma izni vermemesinin yanlış olduğunu, hukuksal dayanaklarıyla belirtmişti. MC'nin Adalet Bakanı, bu eleştiriye verdiği yanıtta, soruşturma izni verip vermemenin yetkisi dahilinde olduğunu söyleyerek, keyfi bir biçimde, izni vermeye niyetli olmadığını ifade ediyordu.

Bugün CHP'nin ağırlıkta olduğu hükümette gene aynı tartışma sözkonusu. Bu kez yetkisini keyfi bir biçimde kullanmayan ve faşist cinayet odaklarının kapatılması için yapması gerekenleri yapmayan, CHP'li Adalet Bakanı!

CHP'nin MHP ve yan kuruluşlarını cezalandırmaktan kaçmasının, kuşkusuz kendine göre nedenleri bulunuyor. Öncelikle CHP'nin faşist teröre karşı mücadeleyi işçi ve emekçi kitlelerin gücüne dayanarak yapmaması ve tekelci büyük burjuvazinin desteğine güvenerek hükümette kalacağına inanması, onun faşist örgütlerin üzerine gidememesinin birinci nedeni. CHP hükümet olmadan önce kitlelere vaadettiklerinin tersini yapmayı alışkanlık haline getirdi. Onun kitlelerin talepleriyle en fazla ters düştüğü nokta da, faşist odakların varlığına son verilmesi.

MC hükümeti döneminde Türkeş hakkında dava açılmasını ısrarla isteyen CHP, bugün yetkiler kendi elinde olmasına karşın aynı görevi yerine getirmekten kaçınıyor. Bunun bir tek nedeni var. O da, sosyal demokrasinin, insanlık suçlularının cezalandırılmasını bile, bir politik yatırım malzemesi olarak kullanma yanılgısı. Kitleler, CHP'yi 1976 Temmuz'unda verdiği sözünde durmaya çağırıyor...

ODTÜ saldırı ve provokasyon zincirini kıracak

İlerici gençlik hareketinin köklü ve uzun bir geçmişe sahip olduğu ODTÜ yeniden gerici-faşist bir saldırının hedefi oldu. ODTÜ'nün yeni dönem açılış töreninde meydana gelen bazı olaylar üzerine gerici odaklar tarafından başlatılan kampanya ile, Türkiye'de ilerici gençlik hareketinin "suçlu" gösterilmesi, faşist tehlikenin gizlenmesi ve demokratik güçlerin ODTÜ'deki kazanımlarına yeni darbeler indirilmesi hedef alındı.

Geniş bir provokasyonun parçası olduğu anlaşılan olaylar, açılış töreni sırasında İstiklal Marşı çalınırken bazı grupların ayağa kalkmamaları, ardından da Enternasyonal Marşı'nı söylemeye başlamalarıyla geniş boyutlara ulaştı. Olayla aynı gün, gerici partilerle eşgüdümlü olarak basın ajansları ve tekelci yayın organları antenlerini çalıştırarak, tüm ülkede ODTÜ'ye karşı yeni bir kampanyanın işaretini verdiler. Kampanya, herhangi bir yetkisi bulunmayan "ODTÜ Dekanlar Konseyi" tarafından okul içinde bir yürüyüş çağrısı yapılması ve bu yürüyüş sırasında yine ODTÜ'de ilerici gençlik hareketinin kazanımlarına ve geçmişine saldırıların birbirini izlemesiyle sürdü. Tercüman gibi tekelci basın organlarının "ODTÜ Olayı"na (!) AP'nin ve MHP'nin seçim kampanyalarının bir temcit pilavı olarak sarılma çabasıyla, konuyu bu yürüyüş sonrasında da canlı tutmak için yayınlarını sürdürecekleri de anlaşılıyor.

GERÇEK ULUSAL KURTULUŞÇULAR BİLİMSEL SOSYALİSTLERDİR

ODTÜ'nün açılış töreni sırasında meydana gelen olaylar karşısındaki ilkeli, bilimsel sosyalist tutum son derece açıktır. Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz tarafından olayın hemen ardından basına yapılan açıklamada bu tutum açıkça dile getirilmiştir:

"Bir grup gencin ODTÜ'nün açılış gününde yaptığı sözde devrimci eylem bahane edilerek günlerdir sosyalizme saldırılıyor.

"Ama bu olayı bahane edip anti-komünist koroyu başlatanlar, birden bire ulusal kurtuluşçu kesilenler kimlerdir? İşçi sınıfımız ve emekçi kitleler bunları yakından tanımaktadır. Ülkeyi Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altına sokanların bağımsızlık konusunda söyleyecek sözleri olamaz. Ülke ekonomisini yeraltı ve yerüstü kaynakları ile emperyalizmin talanına açanlar, ipleri IMF'nin eline verenler egemen sınıflardır, onların partileridir. Ülkeyi NATO'ya sokanlar, Amerikan üslerini topraklarımıza yerleştirenler şimdi birden bire ulusal bağımsızlıkçı kesiliyorlar. Sahtelikleri açıkça ortadadır.

"Şu bilinmelidir ki, yapılanın devrimcilikle, sosyalistlikle yakından uzaktan ilgisi yoktur. Ulusal ve toplumsal kurtuluş, işçi sınıfımızın, köylülerin, ilerici aydınları ve gençlerin Türkiye İşçi Partisi saflarında ve etrafında yürüttükleri mücadele ile kazanılacaktır. Türkiye İşçi Partisi ülkeyi emperyalizm ahtapotunun kolları arasına atanlara karşı yıllardır mücadele ediyor. Çağımızın gerçek ulusal kurtuluşçuları bilimsel sosyalistlerdir."

Neydi törenin alışılmamış niteliği? Önce, yıllardır ilk kez açılış töreninde bando, üstelik de ODTÜ tarihinde ilk kez askeri bando getiriliyordu. Bu herhalde, ODTÜ'nün bu kez her zamankinden farklı bir dönem içinde olduğu, ya da böyle bir döneme sokulacağı anlamına geliyordu...

ODTÜ telafi öğretimini tamamlama durumundaydı. Yani kritik bir dönemdeydi ve derslerin kesilmesi tüm emekleri boşa çıkartabilirdi. Geçen dönem başarısızlık oranı en yüksek dönem olmuştu ve ikinci dönemde de aynı başarısızlığın yinelenmesi durumunda çok fazla sayıda öğrencinin okuldan çıkarılması ya da bir yıl daha yitirmeleri sözkonusu olacaktı. Mütevelli Heyeti'nin süresi bitmişti ve artık rektör sorununu askıda bırakmak olanaksızdı. Öğretim üyelerinin yapacağı seçim sonucu, belirlenen kişinin rektör atanması gündeme geliyordu. Kaldı ki, şimdiki rektör vekili Mehmet Kıcıman, seçilmiş üniversite konseyi üyelerinden güvenoyu alamamıştı. Aynı kişi, çıkacak sorunlarda kararlı bir tavır alabileceğinin gösterisini yaparak rektörlüğünü garantilemek isteyebilirdi...

NASIL BİR PROVOKASYON?

ODTÜ'de böylesi bir açılış töreni yapılmadan önce, hem Mehmet Kıcıman, hem de askeri bandolu tören yapmayı düşünenler, böyle bir olay olacağını kuşkusuz biliyorlardı. Bunun tersini düşünmek oldukça safdillik olurdu. Aynı çevrelerin kuşku duymadıkları bir güvenceleri vardı. O da, bugüne dek sürdürdükleri tutumlarla böylesi bir kışkırtmaya kolaylıkla çekilebilecek politik grupların varlığıydı. Nitekim maocular ve kimi "UDC slogancıları" törpülenmemiş bir körlükle, son derece kolay bir biçimde, bu planın bir parçası oluverdiler. Provokasyonun boyutlarını büyüttüler, gerici-faşist güçlerin ODTÜ'ye yönelik saldırılarının bulunmaz bir sıçrama tahtası kimliğine büründüler.

ODTÜ öğrencilerinin kitle örgütü ÖTK yönetiminin tutumu ise, tam bir çaresizlikti. Olayların öncesinde ve sonrasında, ÖTK yönetiminin öğrenci kitlesini temsil etmekten artık çok uzak olduğu, olanca açıklığıyla görülüyordu. ÖTK yönetimi, provokatif tutumları benimsemediğini açıklamasına karşın, bu provokasyonun sorumlularını, özellikle de maocuları eleştirmekten kaçınan, daha doğrusu bu eleştirileri yapabilecek cesaretten yoksun bir politika izledi.

Hürriyet, Milliyet, Tercüman gazeteleri başta olmak üzere tekelci basının ve TRT'nin allayıp pullayıp bir hafta boyunca kullandıkları bu mizansen, öğretim üyelerinin yaptıkları "İstiklal Marşına ve Cumhuriyete Saygı" yürüyüşüyle güç kazandı. Bu arada Cumhuriyet gazetesinin, yukarda tamamını aldığımız, Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu üyesi Can Açıkgöz'ün açıklamasını veriş biçimi de oldukça ilginçti. Cumhuriyet'in, Can Açıkgöz'ün açıklamasında yeralan değerlendirmenin, yalnızca, yapılanın devrimcilikle ve sosyalistlikle ilgisi olmadığını belirten bölümünü bir cümleyle aldıktan sonra, antikomünist saldırıya karşı çıkan bölümünü kesmesi ve böylelikle gerici-faşist güçlerin açıklamalarıyla paralel bir açıklama gibi vermesi kendi tutumunu da açıklar nitelikteydi.

Oldu bittiye getirilerek yapılan yürüyüş çağrısı, yetkisiz bir kurul olan Dekanlar Konseyi tarafından yapıldı. Çağrıyı neden rektörün yapmadığı ve Akademik Konseyin neden toplanıp durumu görüşmediği, sorulması gereken sorular olarak ortaya çıkıyordu. Ayrıca yürüyüşe çağrılan öğretim üyelerinin görüşlerini belirtmelerine de olanak verilmedi. Buna karşın bazı bölümlerin toplanarak olumsuz görüş bildirdikleri biliniyordu. Sonuçta da yürüyüşe öğretim üyelerinin tamamı katılmadı. Katılmama nedenleri, kuşkusuz olayları benimsemeleri değil, yürüyüşün tertip ve sunuluşuna karşı oluşları, üniversite dışı histeri korosunu güçlendirmek istemeyişleri idi. Üstelik, yürüyüşe öğrencilerin çağrılmamasıyla, öğretim üyeleriyle öğrencilerin tümü karşı karşıya getirilmek isteniyordu. DGB'li maocuların yürüyüşe izinsiz olarak katılması, bir de çelenk koymaları, yürüyüşün niteliğini belli eden önemli bir noktaydı.

ODTÜ'ye karşı açılan yeni gerici-faşist kampanya göstermektedir ki, attıkları her adımda öğrenci gençliğin kimi küçükburjuva maceracı eğilimlerini okşayarak puan toplamaya çalışan grupçuklar, gerici güçlerin provakatif girişimleri için her zaman birer "çantada keklik" olacaklardır. Gerici güçler, ne yaptıklarını ve ne yapacaklarını her zaman rahatça bilebildikleri, hatta rahatça yönlendirebildikleri bu grupları, bir senaryonun figüranları gibi oynatmakta hiç de güçlük çekmeyeceklerdir. İlerici ODTÜ öğrencileri, bilimsel sosyalistler, ODTÜ'de demokratik kazanımları, bu tür bozguncu eğilimleri de her adımda etkisizleştirerek, koruyup geliştirmeyi bileceklerdir.

Genç Öncü: "İlerici ODTÜ öğrencileri görev başında"

GENÇ ÖNCÜ Ankara Şube Yönetim Kurulu, ODTÜ'nün açılış törenleri sırasında çıkan ve gerici-faşist güçlerin günlerdir ilerici ODTÜ öğrencilerine saldırı aracı haline getirilen olaylar ve ODTÜ öğretim üyelerinin yürüyüşü üzerine bir açıklama yaptı. Açıklama özetle şöyle:

"ODTÜ'nün açılış töreninde, bazı çevrelerin ilerici ve sosyalist olmakla asla ilgisi olmayan sorumsuzluklarının yarattığı provokasyon ortamı, gerici-faşist güçler için bulunmaz bir fırsat oldu. Faşist cinayet odaklarının gittikçe açığa çıktığı şu günlerde, asıl terör yuvalarını gözden kaçırmak için ODTÜ'ye saldırılıyor. Maoculardan faşistlere kadar, gerici bir koro, günlerdir ODTÜ öğrencilerini ve öğretimin güvenliğini tehdit ediyor. Ülkemizi ABD'ye NATO'ya, emperyalist kuruluşlara peşkeş çekenler, şimdi gürültülü yurtseverlik nutukları atıyorlar. Sorumsuz bazı çevreler ise, bu sistemli, planlı saldırının aleti olmakta hâlâ ısrar ediyorlar.

"İyi bilinmelidir ki, ilerici ODTÜ öğrencileri, tüm ODTÜ çalışanlarıyla birlikte, ODTÜ üzerinde oynanan tehlikeli oyunları boşa çıkartacak; ulusal bağımsızlığın gerçek sahiplerinin yalnızca işçi ve emekçi kitleler, bilimsel sosyalistler olduğunu gösterecektir."

Yurtseverlik enternasyonalizmin karşısına dikilemez

ODTÜ'nün yeni dönem açılış töreni sırasında, gerici-faşist saldırıya zemin hazırlama amacıyla yaratılan olaylar, devrimci mücadelenin bazı temel sorunlarını da bir kere daha gündeme getirdi.

Bu sorunların başlıcası proleter enternasyonalizmiyle yurtseverlik arasındaki ilişkidir.

Bilimsel sosyalistler açısından bu iki kavram, birbiriyle ayrılmaz biçimde bağlantılıdır. Bilimsel sosyalistler, enternasyonalizmi, dünya devrimci sürecinin bütün bileşenleriyle dayanışmayı, sınıf konumlarının temel bir gereği sayarken; yurtseverliği de ulusal bağımsızlığa, devrimci mücadelenin ulusal geleneklerine bağlılıklarının vazgeçilmez bir gereği olarak görürler. Bu iki kavram, birbirini dışlamak şöyle dursun, ancak birbiriyle içiçe anlam kazanır.

Bilimsel sosyalistler, yurtseverlikle proleter enternasyonalizmini sıkıca birleştirerek, bir yandan işçi sınıfının devrim sürecindeki bağımsız ve öncü konumuna uzlaşmaz bağlılıklarını korurlar; diğer yandan da işçi sınıfının, ulusal çıkarlardan yana tüm ilerici toplum kesimleriyle ittifak ve eylem birliğinin nesnel temellerini koruyup geliştirirler.

Yurtseverlik ve enternasyonalizmi tutarlı biçimde kaynaştırmanın vazgeçilmez koşullarından biri, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin ülkedeki geleneklerinden gelen ve emekçi halkın bu geleneklere bağlılığını simgeleyen değerlere kararlı olarak sahip çıkmaktır. Bu değerleri, emekçi kitleleri kendine ideolojik bakımdan bağımlı kılmak için kullanmaya yeltenen gerici güçlere fırsat vermemektedir. Bu değerlerin, ancak, işçi sınıfının öncülüğünde tüm toplumun kurtuluşu mücadelesi yolunda yüksek tutulabileceğini savunmak, kitlelere anlatmaktır.

Enternasyonalizmi, devrimci mücadelenin uluslararası geleneklerine bağlılığı, ulusal değerlere bağlılığın karşıtı gibi gören ve gösteren anlayışlar, kaçınılmaz olarak, bilimsel sosyalistleri, ilerici-demokrat güçleri emekçi kitlelerden yalıtlamaya, onları yalnız bırakarak vurmaya çalışan gericiliğin ekmeğine yağ sürecektir.

Yetki dönemi öncesinde

Tekstil işçilerine her boydan saldırı

Sanayiin ve işçi sınıfının ülkemizde en yoğun olduğu bölgelerden biri olan Adana da son zamanlarda sarı sendikaların işçiler üzerinde baskıları yoğunlaşırken, bazı maocu ve goşist gruplar işçi sınıfının sendikal hareketinin birliğini bozarak burjuvazinin hesaplarına yardımcı oluyorlar. Bir süreden beri özellikle tekstil işyerlerinde meydana gelen olaylar, bunun bir göstergesi oldu.

ADANA'DA TEKSTİL SANAYİİNDE 20 BİN İŞÇİYİ İLGİLENDİREN YETKİ DÖNEMİNDE İŞÇİLERİN SARI SENDİKALARA KANALİZE EDİLMESİ İÇİN DEVLET GÜÇLERİ DE ELLERİNDEN GELENİ YAPIYORLAR. SENDİKA YETKİ BÖLGELERİNİN BÖLGE ÇALIŞMA MÜDÜRLÜĞÜNE VERİLECEĞİ DÖNEMDE İŞÇİLER ÜZERİNDEKİ OYUNLARIN YOĞUNLAŞTIRILMASININ YANISIRA POLİSİN BASKISINA SIKIYÖNETİMİN BASKISI DA EKLENİYOR...

Çukobirlik İplik Fabrikası'nda bir süre önce yetkili DİSK Tekstil Sendikası ile işveren arasında son yılların en başarılı toplu sözleşmelerinden biri yapılmıştı. Sözleşme, getirdiği yüksek ücret zamlarının yanısıra işçilerin işten atılmalarını önleyici, işvereni lokavt yapmaktan caydırıcı bazı demokratik hükümleri de içeriyordu. Ancak aralarında Sabancı ve Sapmaz gibi büyük işverenlerin de bulunduğu tekstil fabrikatörleri bu sözleşmenin geçerli sayılmaması için Başbakan Ecevit'i kendileriyle işbirliğine zorladılar. Hükümetin aldığı işçi düşmanı tutum sonucunda bu toplu sözleşme yasalara aykırı biçimde yürürlükten kaldırıldı.

Ancak bu olayı Tekstil Sendikası yöneticileri suskunlukla karşıladılar. Yetki döneminin başlamasına karşın, hala Adana'ya bir bölge temsilcisi gönderilmedi. Şu sırada Adana'da CHP'lilikle, maoculuk arasında oynayan bir kişi Tekstil bölge temsilciliğini "geçici" olarak yürütüyor.

İŞVERENLERİN ÇABALARI

Tekstil genel merkezinin Adana bölgesine karşı gösterdiği ilgisizliğe karşı, işverenler işçiler üzerinde baskı kurma girişimlerini MHP-Polis desteğini de sağlayarak sürdürüyorlar. Bunun için çok yanlı provakasyonlar düzenleniyor. Son olarak MHP binasının önünden geçen işçilere binadan ateş açılması ve bir işçinin yaralanması, ardından polisin Tekstil şubesini basarak birçok işçiyi gözaltına alması bunun bir örneği oldu.

Bu arada sarı sendikalar da Tekstil işçilerini patronlara satmak için her türlü çabayı gösteriyorlar. Şu sıralarda 20.000 işçiyi patronlara satmaya çalışan sarı Teksif yönetiminde CHP - maocu ittifakı bulunuyor. Mensa'daki Teksif Şubesi ise doğrudan doğruya maocuların elinde.

Adana'da Tekstil Sanayiinde 20.000 işçiyi ilgilendiren yetki döneminde işçilerin sarı sendikalara kanalize edilmesi için devletin resmi güçleri de ellerinden geleni yapıyorlar. Sendika yetki belgelerinin Bölge çalışma müdürlüğüne verileceği dönemde işçiler üzerindeki oyunların, baskı-terör eylemleri boyutunda yoğunlaştırılmasının yanısıra, polisin baskısına, sıkıyönetimin baskısı da ekleniyor. Sıkıyönetim komutanlığı tarafından Bölge Çalışma Müdürlüğü'ne "Bu yetki işini çabuk sonuçlandırın" yollu baskılar yapıldığı öne sürülüyor.

BOSSA OLAYLARI

Adana'da dikkati çeken başka bir nokta da goşist unsurların işçileri maceraya sürükleme çabaları. Geçen hafta içinde Bossa'da meydana gelen olaylar bunun bir göstergesi oldu. Teksif merkez şube başkanı Ahmet Yeterşans'ın Bossa işçisi olan kardeşi fabrika dışında goşistler tarafından dövüldü. Olay sonunda fabridan beş işçi atıldı. Daha sonra bunu protesto için fabrika bahçesinde toplanan işçilerin üzerine saldıran kolluk kuvvetleri 800 işçiyi gözaltına aldılar, 200 işçiyi de çeşitli yerlerinden yaraladı. Başından beri açıkça provakasyon kokan bu olay sırasında, işçiler arasında bazı tanınmayan sivillerin dolaşarak gerilimi arttırdıkları gözlendi.

Bazıları ölümle sonuçlanan tüm saldırılara, baskılara ve tertiplere karşın Adana'da mücadele sürüyor. DİSK Tekstil sendikasının kısa süre içinde gösterdiği büyük gelişme bunun göstergesi. Öte yandan Patron-MHP-Polis işbirliğinin işçileri hedef alması ve maocularla goşistlerin provakosyanlara alet olan tutumlar içine girmeleri, büyük sermayenin işçi sınıfı önünde korkusunu sergiliyor.

Adana'nın tekstil işçileri artık uyanmış durumdalar. İşçiler Türk-İş'e bağlı sarı Teksif sendikasının kendilerini nasıl sattığının bilincinde olarak umutlarını Tekstil sendikasına bağlamış durumdalar. Faşistlerin ve polislerin işçileri yıldırmak için yaptığı tüm saldırılar ise amacına ulaşamıyor. Patronların, faşistler ve polisten umudu kesip maocuların ve goşistlerin eylemlerine umut bağladıkları görülüyor.

İşçiler herşeye karşın ilerici sendikal hareketin örgütü olan DİSK bünyesinde örgütlenmeye kararlıdırlar. Ne patronların çabaları, ne faşistlerin saldırıları, ne polisin tertipleri, ne de maocu ve goşistlerin hareketi saptırarak burjuvaziye yaranma çabaları bu gelişmeyi önleyemeyecektir.

NOT...

Vesikalı "Milliyetçilik"!

Türkiye'nin son 30-35 yıllık filmini hızlandırılmış şekilde seyredelim ve bu arada göstericimizin "dur" düğmesine de ara sıra basalım isterseniz...

"- Aaaağğğaaaaaa!.. "

"- Bu ne?"

"- Tarzan canım. Bak yanına eşi Ceyn ve oğlu Boy. Şu da maymunu çıta... Şimdi sarmaşıklara atlayıp öbür ağaca uçacaklar..."

Geçelim!..

"Yihhuuu!

Amerikan kovboyları aslan Jinotry..

Pat-küt!

Miki miki mum bacaklı miki!

Kızılderililere ölüm!.. "

"- Bunlar da nereden çıktı?"

"- Amerika canım. Kovboylar. Bak nasıl öldürüyor Şerif'i."

"- Niçin öldürüyor?"

"- A'vallahi seyretmiyorsun sen galiba filmi. Şerif'in ciklet çiğnemesine bozuldu!.. Hah-hah-huhhuh!.. "

"- Niçin gülüyorsun? Gülünecek ne var bunda? Kovboy da ciklet çiğniyor?"

"- Hah-hah, - hah, huuhhhh! Ayol galiba esprinin farkında değilsin sen. Adam ciklet çiğnedi diye değil, değişik marka ciklet çiğniyor diye öldürmüş, baksana, iyice seyretsene filmi..."

Geçelim!..

"- Yaşasın!"

"- Ne yaşasın? Bir gemi geliyor.."

"- Aaaa! Olur mu? Missouri bu. İstanbul boğazına giriyor. "

İstanbul'da Beyoğlu'nda bir sokak.

"- Anladım da, bu evler niçin badana ediliyor. Baksana kapıların, pencerelerin pervazları da yağlı boyayla boyanıyor..."

"- Şişşt! Eğil bakayım, eğ kulağını... Onlar bildiğin ev değil."

"- Ya nasıl ev?"

"- Genel ev! Bu çocuklar altı aydır deniz üstünde. Türkiye'ye geleceğiz diye canları çıktı..."

Geçelim!..

"- Ameeerikaaa! Ameeeerikaaaa!"

"- Pek yalaka bir şarkı!"

"- Lütfen biraz kibar ol! Celâl İnce söylüyor. Dostumuz ve müttefikimiz Amerika. Kalkıp da Rusya'nın mı kucağına oturalım?.."

Geçelim!..

"- Bak aslanlar gidiyor işte. Türkün kuvvetini bütün dünyaya tanıtacaklar!"

"- Nereye gidiyorlar?"

"- Kore'ye canıım! Komünistleri öldürmeğe."

"- Kim karar veriyor buna?"

"- Amerika canım. Ay pardon Nato yani. Aaay, sen söyle işte, Türk milleti! Türk milleti istiyor!.. "

"- Emin misin?"

"- Afedersin ama külotumuza kadar Amerika veriyor, gitmeyelim mi?"

Geçelim, geçelim!..

Direğinde Amerikan bayrağı sallanan Türkiye'deki üs'lerden biri.

"- Üs'ler!.."

"- Hayır tonton, tesisler! Te-sis-ler! Müşterek savunmamız için..."

"- Müşterek savunma ama bak, bir Türk generali içeri girmek için kapıda münakaşa ediyor..."

"- Ayol sen herşeyi iyice tersten almağa başladın. Soruyor. Girebilir miyim, diye soruyor..."

"- Ama bak giremedi, dönüyor.."

"- Canım anlaşılmayacak ne var bunda? İkili anlaşmalarda böyle bir hüküm yok demek ki..."

Haydi geçelim!..

"- Hayır, hayır, şurada bir yer var orayı da görelim. Bak!"

Celal Bayar'la Cevdet Sunay'ın Amerika'yı resmi ziyaretlerinden sahneler.

"- Eveeet! Bak ne güzel söylüyor 'Türkiye küçük Amerika olacak' diyor. Bak, bak, bak! Cevdet Sunay da Lunaparkta çarpışan otomobillere biniyor. Ne sevimli şey. Bak şimdi de uçan teyyarelere biniyor..."

Haydi artık yeter, geçelim!

"- Buraları da geçelim?"

İzmir, İstanbul ve Adana'da meydana gelen bazı gelişmeler.

"- Bence duralım. Bak, seninkilerden biri İzmir'de bayrak yırtıyor."

"- Şekerim sen galiba solcusun. Niçin öyle söylüyorsun. Baksana çocuk sarhoş. Ne yaptığını mı biliyor?"

"- Peki ama bu gibi sahneler biraz fazla değil mi?"

"- Ayol moralleri bozuk!"

Gene İzmir, Adana ve İstanbul da meydana gelen bazı gelişmeler!

"- Bak burada da sokakta bir kadına saldırıyorlar."

"- Benim söylediklerim senin bir kulağından giriyor, öteki kulağından çıkıyor galiba. Moralleri bozuk diyorum sana."

"- Bak AP'li Asfalt Osman konuşuyor. İzmir Belediye Başkanı 1968 yılları. Gazeteye demeç vermiş. Dinleyelim istersen..."

Gazeteci soruyor:

— Efendim İzmir'i asfaltlarken, nereden buluyorsunuz bu asfalt makinalarını?

— Canım ondan kolay ne var? Bakıyorum bir Amerikalı çavuşun bir dalgası varmış, kız. Kızı çağırıyorum, diyorum ki, evladım biraz anlayış göster. Bu memleket dâvası. Kız, tamam diyor. Çağırıyorum Amerikalı çavuşu. Oğlum, diyorum, işin tamam. Ama sizin karargahtaki asfalt makinasını getirmek şartıyla. Getiriyor...

* * *

Yakın geçmişten şöyle ayak üstü kesitler aldığımız ve herbir sahnesi hiç de içaçıcı olmayan gerçeklerle dolu bu belgesel film, işbirlikçi sermaye "milliyetçiliği"nin suratına çarpılacak "suçüstü" vesikasıdır.

Görüyorsunuz, henüz Lockheed rüşvet olayı, AET, IMF sahnelerine de gelmiş değiliz.

Ne dersiniz küçük Amerikalılar, ne dersiniz gestapo "milliyetçi"leri! Ne dersiniz vesikalılar!.. Tarihiniz böylesine "milli şuur" sahneleriyle dolu.

Bu filmin her bir karesinin altında sicil numaralarınız vardır. Banknotlarınız kadar kabarık ve mor numaralar...

Şimdi de ODTÜ olayı yaygarası!..

Bayrak direklerinin altında emperyalizme secdeye varanların sefaletidir bu!

Ayakta duramayanlar, yerlerde yuvarlanıyorlar...

Ferhat Gün

Seçime doğru

BASKI VE E

Seçimlere yönelik çalışmaların hız kazanmasıyla birlikte, diğer seçim bölgelerinde olduğu gibi İstanbul'da da, Türkiye İşçi Partililere yönelik baskı ve saldırılar arttı. İstanbul'un çeşitli semtlerinde Türkiye İşçi Partililerin karşısına olmadık engeller çıkartılarak yaygın bir biçimde parti faaliyetlerinin engellenmesine girişildi.

Önce Türkiye İşçi Partisi Kartal İlçe örgütünün Sapanbağlar Parti Görevlisi Lokali hiçbir gerekçe ve neden gösterilmeden Sıkıyönetim görevlilerince basıldı. Lokal arandı, birçok parti yayınına ve seçim çalışmaları için hazırlanmış olan 10.000 adet bildiriye el konuldu. Bu kadarla da kalmadı, Türkiye İşçi Partisi üyesi üç kişi gözaltına alındı. Türkiye İşçi Partisi Kartal İlçe Başkanı Necdet Ceylan aynı gün Başbakan'a bir telgraf çekerek lokalin aranmasını ve partililerin gözaltına alınmasını protesto etti. Türkiye İşçi Partisi İstanbul İl Başkanı Selim Mahmutoğlu da bir basın açıklaması yaparak anti-demokratik baskı ve engelleme girişimlerini protesto etti ve bu tür çabaların Türkiye İşçi Partisi'ni bağımsızlık,demokrasi, sosyalizm yolunda görevlerini yapmaktan alıkoyamayacağını belirtti. Aynı gün Türkiye İşçi Partililer Sapanbağlar'da yaygın bir bildiri dağıtımına başladılar. Bu kez de bildiri dağıtan Partililerden dördü gözaltına alındı. Türkiye İşçi Partisi Sapanbağlar Parti Görevlisi Lokali'nden alınan üç parti üyesi ile, bildiri dağıtırken gözaltına alınan dört Parti üyesi 8 Ağustos günü akşamüstü serbest bırakıldılar.

Sapanbağlar'da gözaltına alınan Türkiye İşçi Partililer serbest bırakılırken engelleme girişimleri bu kez Ümraniye ve Kartal'da sürdürülüyordu. Ümraniye'de bildiri dağıtan dört Türkiye İşçi Partili gözaltına alınıyor, onları Kartal tren istasyonunda bildiri dağıtan dört parti üyesinin gözaltına alınması izliyordu. Ümraniye ve Kartal'da gözaltına alınanlar da ertesi gün mahkemece serbest bırakılacaklardı.

İstanbul Maltepe'de de emekçilerin yoğun olarak bulundukları Gülsuyu mahallesinde Türkiye İşçi Partisi'nin bildirilerini dağıtan iki Partili jandarmalar tarafından karakola götürüldüler. Anayasa ve yasalara aykırı olarak parti bildirilerinin dağıtılmasını engelleyen jandarmaların bu tutumu emekçiler arasında büyük tepki yarattı. Gülsuyunda oturan emekçiler, jandarma ve polisin sık sık kahve ve evleri basarak yasa dışı aramalar yaptıklarını, karşı çıkanların horlandığını ve gözaltına alınarak işkence gördüklerini söylediler ve son olarak TİP'lilerin uğradığı saldırının bu baskıların bir örneği olduğunu belirttiler.

Bildiri dağıtırken gözaltına alınan Türkiye İşçi Partili'ler için ilgili yerlere İl Başkanlığı tarafından yapılan müracaatlarda alınan yanıt ise son derece "ilginç" oluyordu. Yetkililer seçim döneminde girildiğini ve bildiri dağıtmanın "yasak" olduğunu söylüyorlardı.

Engellemeler ise sürüyordu. 14 Ağustos günü Karaköy Meydanı'nda bildiri dağıtan yedi Türkiye İşçi Partisi üyesi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar yedi saat tutulduktan sonra serbest bırakıldılar. Aynı günün akşamı gene Karaköy Meydanı'nda bildiri dağıtan Partililerden iki kişi tekrar gözaltına alındı. Kısa bir süre sonra onlar da serbest bırakıldılar. Ertesi gün İstanbul'un bir başka semtinde, bu kez Sirkeci'de, bildiri dağıtmakta olan iki Parti üyesi gözaltına alındı ve bir süre gözaltında tutuldu.

İstanbul'un çeşitli semtlerinde bildiri dağıtırken karşılarında "bildiri dağıtmak yasaktır" diyen sıkıyönetim görevlilerini bulan Türkiye İşçi Partili'lerin karşısına fabrika önlerinde de aynı gerekçeyle, ama bu kez kimi Maden-İş yöneticileri ve kimi İGD'liler çıktılar. Uzel'de ve Grundig'de fabrika önünde terör yaratılmaya çalışılarak işçiler bildiri almamaya zorlandılar. Tezsan fabrikasında ise bildiri dağıtmakta olan Türkiye İşçi Partililere kimi İGD'liler tarafından saldırıldı. Bildiri dağıtan Türkiye İşçi Partililer polis tarafından göz altına alındı. Gözaltına alınan TİP'li Tezsan işçisi Feyyaz Sağlam, işveren tarafından gözaltında bulunduğu sürece işine gelmediği gerekçesiyle işten atıldı. Feyyaz Sağlam işten atılırken, varlık nedenleri Türkiye İşçi Partisi düşmanlığı olarak "belirlenmiş" olan Maden-İş Bölge Temsilciliği'nin "çaresiz"liğinin altında işverinin bu tutumunu tasvip eden bakışlardan başkası yatmıyordu.

Tezsan, işçi ve emekçi sınıf ve katmanlar üzerinde baskısını günden güne artıran tekelci, büyük sermayenin saldırgan örgütü MESS üyesi fabrikalardan birisi. Ve Tezsan işvereni yaklaşan toplu sözleşmeler öncesinde işçilere yönelik yeni yeni tertiplerin peşinde. Ancak işveren bu tertipleri, kimi "gönüllü" Türkiye İşçi Partisi düşmanları olmasa yapabilecek güçte de değil. İşverenin baskıları düne kadar "İGD nin kalesi" ilan edilen bu fabrikada Türkiye İşçi Partili'lerin, bilimsel sosyalistlerin öncülüğünde kırılıyor, oyunlar tek tek boşa çıkartılıyor. Bu durumdan en az işveren kadar Maden-İş 25. Bölge Temsilciliği'nin de hoşnut olmadığını eklemek gereksiz. Maden-İş Bölge Temsilciliği selameti Türkiye İşçi Partili'leri tasfiyede görüyor. TİP'lilere yönelik tasfiye "oyun"ları ise Parti kurucularından Hanefi Vatansever'in işverenle ortaklaşa işten atılmasıyla başlamıştı.

"UDC slogancıları"nın tasfiyeci tutumları karşısında işçiler yönetimde bulunan İGD'lilerin uzaklaştırılması için işçilerin dörtte üçünü kapsayan imza toplamışlardı. İşçilerin ısrarlı çabaları sonucunda yenilenen seçimler sonucunda İGD'li kadro otuz kişilik ünite temsilciliğine altı kişi sokabildi. Ancak Bölge Temsilciliği kolayca bir "çözüm" getirdi. İşveren için 'büyüklerimiz, iyi niyetli kişiler, onların suçu yok, yalnızca yasaları uyguluyorlar" diyen bir anti-komünistin baştemsilci yapılmasının yolu kolayca bulundu.

Tezsan'da 1 Mayıs sonrasında "1 Mayıs tutukluları serbest bırakılmalıdır" diyerek imza toplayan işçilerin karşısına da yine Bölge Temsilciliği çıktı. İmza

Sargın'ın Doğu ve Güneydoğu gezisi sona erdi

Doğu ve Güneydoğu Anadolu illerini kapsayan bir geziye çıkan Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın, Diyarbakır, Mardin, Van, Hakkari, Siirt, Bitlis, Muş ve Ağrı'dan sonra Artvin ilimize geçti. Nihat Sargın Artvin'den Şavşat'a giderek bir süre önce Şavşat'ta meydana gelen ve altı kişinin ölümü ile sonuçlanan olaya ilişkin olarak çeşitli incelemelerde ve temaslarda bulundu. Nihat Sargın 10 Ağustos günü bir açıklama yaparak Şavşat'ta meydana gelen olayların kolluk kuvvetleri içinde yuvalanmış olan faşist MHP yanlılarının bir tertibi olduğunu belirtti. Sargın Şavşat olaylarına ilişkin olarak şunları söyledi:

"Şavşat gibi yoksulluk ve işsizliğin devamlı göçe neden olduğu Artvin'in bu ücra ilçesinde, küçük bir faşist grubun saldırı ve bombalama olayları takibe bile uğramazken ilçeden ayrılan jandarma komutanının kişisel bir meselesini zorla büyütmesi ile halkta tedirginlik yaratılmış ve bu fırsat bilinerek bir jandarma komando birliği ilçeye sevkedilmiştir. Birliğin ilçeye gelmesiyle, görevi 'güven ve huzuru sağlamak' olanlar tam tersine bir baskı ve terör ortamı oluşturmuşlar, dört gün boyunca fiilen sokağa çıkma yasağı uygulamışlardır.

"Bu durum elbette tepki doğurmuş fiili yasak halkın topluca sokağa çıkmasıyla kaldırılmıştır. İlçe halkı çevre ilçelerden gelenlerle birlikte durumu yasal bir mitingle protesto etmek istemiştir. Daha öncekiler gibi olaysız geçen bu mitingin dağılması sırasında, komşu bir ilçeden mitinge katılmak isteyenlerin geç kalması ve alana biraz gecikerek gelmeleri fırsat bilinmiş, MHP'li tanınan komutanın emriyle silahsız ve savunmasız halkın doğrudan üstüne ateş açılmıştır. 4 kişi hemen o anda komando kurşunuyla hayatını yitirmiş, 2'si ağır olmak üzere bir çok yurttaş yaralanmıştır.

"Görüldüğü üzere olay, kolluk kuvvetleri içinde yuvalanan faşist MHP yanlılarının ilerici yöre halkı üzerinde baskı ve dehşet salmak için zorla büyüterek alevlendirdikleri bir tertiptir. Daha sonra Artvin ve ilçelerinde resmi binalara yöneltilen bombalı saldırıların da ilericileri suçlamak üzere aynı tertibin devam eden bir parçası olması kuvvetle olasıdır.

"Şimdi sormak gerekir: olayın tertipçisi ve elebaşıları olan resmi görevliler ve arkasındakiler bu cüreti nereden, kimlerden almaktadırlar? Sorunun yanıtı ise açıktır: TİP'in yıllardır parmak bastığı üzere ülkemizdeyasal iktidarın yanında bir de gizli faşist iktidar odağı vardır. MHP ile ülkücü dernekler ve MİSK gibi yan kuruluşları ise bu örgütlenmenin su yüzüne çıkan kesimidir. MHP ve yan kuruluşlarının kapatılması, faşist iktidar odağının dağıtılması yolunda bir adım olacaktır. Başta işçi sınıfımız olmak üzere emekçi halk kitlelerinin, bir avuç faşist dışında tüm ülke halkının isteği olan bu talep hiçbir gerekçe ile savsaklanamaz.

"Faşist MHP ve yan kuruluşları kapatılmalı, faşist odağın tüm sorumluları mahkemeye sevkedilmelidir.

* Doğu ve Güney Doğu'da sorunların çözümü tek bir dalga halinde yürütülecek bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm sürecinde mümkün olacak.

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Nihat Sargın daha sonra, Kars'ta yapılacak Bölge Temsilcileri Toplantısı'nda bulunmak üzere Artvin'den Kars'a geçti. 12 Ağustos günü gezinin son durağı olan Kars'ta Bölge Temsilcileri Toplantısı Nihat Sargın'ın bir konuşmasıyla açıldı. Sargın, toplantıda yaptığı konuşmada Güney doğu ve Doğu Anadolu'nun sorunları üzerinde durdu. Türkiye İşçi Partisi Genel Sekereteri özetle şunları söyledi:

"Güneydoğu ve Anadolu'daki gezimiz boyunca yöre halkıyla yakından temasımız sonucu edindiğimiz izlenimler Büyük Kongre Kararlarımızın isabetini birkez daha ortaya koymuştur. Ülkemizin güncel sorunu demokratikleşme, bu bölgede daha ivedidir. Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasası ve egemen sınıfların ırkçı, şoven milliyetçi, asimilasyoncu politikaları, sorunların esas kaynağıdır. Bu gerçeğin ışığında sorunların tek geçerli çözümü demokratik istemlerin gerçekleşmesi ise, Türkiye'nin bütününde birleşmiş işçi sınıfı ve emekçi halkın, tek bir devrimci dalga halinde yürütülecek bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi sürecinde mümkün olacaktır.

"Egemen sınıf burjuvazi ve müttefiki toprak ağaları ülkenin doğusunda veya batısında olsun, sunni veya alevi olsun, zaten birlik içindedir. Sömürülerini sürdürebilmek için işçi ve emekçileri esas çelişki olan sınıf çelişkisinin dışındaki ayrımlarla bölmeye, mücadelelerini saptırarak parçalamaya çalışmaktadırlar. Korkuları boşuna değildir. Çağımızda tek devrimci sınıf işçi sınıfıdır; işçi sınıfının bilimsel sosyalist politik hareketi ekseni etrafında bütünleşen emekçi halk kitleleridir. Nitekim Türkiye İşçi Partisi geçmiş dönemde yürüttüğü mücadelelerle ülkenin tüm sorunlarına olduğu gibi, bölge halkının demokratik istem ve özlemlerini de meclis kürsüsünden miting alanlarına, yayınlarından radyoya kadar tüm olanaklardan yararlanıp dile getirmiş, bilimsel çözüm yolunu göstermiştir. Partimizin bu onurlu geçmişi, bugününün ve geleceğinin teminatıdır.

Sargın 12 Ağustos günü Kars'ta yapmış olduğu konuşmada yöre sorunlarını bu şekilde dile getirmişti. Ne var ki, ertesi gün Cumhuriyet Gazetesi'nde Sargın'ın söylediklerinin değiştirilerek yer aldığı görülecekti. Cumhuriyet Gazetesi'nin, Nihat Sargın'ın konuşmasını manşetten başlayarak anlamını çarpıtacak bir biçimde vermiş olduğu dikkati çekiyordu. Cumhuriyet haberi, şu manşetle veriyordu: "TİP Genel Sekreteri Sargın: "Sorunların çözümü, Türkiye'nin bütünlüğünde birleşmiş halkın mücadelesinde"

Buna da "ufacık" bir yanlışlık diyerek geçmenin olanağının olmadığı açıktır.

GELLERİ AŞA AŞA!

toplayanlar disiplin kuruluna verilmekle tehdit edildiler. Bölge Temsilcisi Mümin Duman ise açıkça "1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılması" istemine katılmadığını söyleyebiliyordu. Ancak işçilerin tümüne yakın kısmı "1 Mayıs tutuklularının serbest bırakılması" istemine katılıyor, tehditler sökmüyordu.

14 Ekim seçimlerine ilişkin olarak hazırlanan Türkiye İşçi Partisi bildirisinin diğer fabrikalarda olduğu gibi Tezsan'da da dağıtılması sırasında baskı ve engellemeler için kendilerini "görevli" sayanlar da kimi İGD'lilerden başkası olmayacaktı. 9 Ağustos günü Tezsan önünde bildiri dağıtmakta olan Partili'lere İGD'li temsilciler engel olmak istediler. İşçilere bildirileri almamaları gerektiğini söylediler. Buna karşın bildiriler dağıtıldı.

Ancak İGD'liler tarafından saat 16'daki ikinci vardiya işçilerine dağıtılacak bildirinin engellenmesi için hazırlıkların yapılması da ihmal edilmedi. Bölge başkanı fabrikaya çağrıldı. Saat 16'da bildiri dağıtmaya gelen altı Türkiye İşçi Partili'ye yirmi kişilik bir grup saldırdı. Tezsan işçileri da saldırganlara müdahale ettiler ve sonuç saldırganlar için pek de "memnuniyet" verici olmadı, saldırı engellendi. Olaydan birkaç dakika sonra "tesadüfen" oradan geçmekte olan bir polis ekibi Türkiye İşçi Partili'leri gözaltına aldı. Gözaltına alınmak durumunda kalınan iki İGD'li ise bir müddet sonra bırakıldı.

İki gün gözaltında tutulan Tezsan işçisi, Türkiye İşçi Partisi üyesi Feyyaz Sağlam işveren tarafından işten atıldı. Bölge Başkanı Mümin Duman'ın ise "13. maddedir, yapılacak bir şey yok" demekten başka yapacağı ya da söyleyeceği yoktu.

Arkadaşlarının işten atılmasını protesto eden Tezsan işçileri çay boykotuna başladılar. Bu boykota İGD'liler dışında tüm işçiler katıldı. Feyyaz Sağlam'ın işten atılması karşısında sendikanın ısrarlı "sessizliği"ni protesto eden 150 kadar işçi, Bölge Temsilciliği'ne giderek bu "sessizliğin" nedenini ve hesabını sordular. İşçiler Bölge Başkanı'ndan şu soruların yanıtlanmasını istediler:

— Bugüne kadar 25. Bölge'de hiçbir İGD'li işten atılmazken, sendika yönetiminin görüşlerini paylaşmayan bir işçinin atılması bir rastlantı mıdır?

— Tezsan eski Baştemsilcisi İGD'li Melih Odabaşı hiçbir yere haber vermeden 21 gün işe uğramazken, sıkıyönetimce gözaltına alınan TİP üyesi işçiye çıkış verildiğinde Bölge Başkanı neden "yapacak bir şey yok" demiştir?

— TİP üyesi bir sendika temsilcisi işveren tarafından işten atılmakla tehdit edilirken Bölge Temsilciliği neden sessiz kalmıştır?

— Türkiye İşçi Partisi'nin görüşlerinin işçilere ulaşmasını engellemek kime hizmettir?

Mümin Duman'ın bu soruları yanıtlayamadığını eklemeye gerek yok.

25. Bölge işçileri şimdi MESS'e karşı kararlı bir mücadeleye hazırlanıyor. İşçi sınıfının birliğini bozmaya yönelik en kabasından en "ince"sine kadar her türlü oyunu bozmaya kararlılar.

Türkiye İşçi Partili'ler, seçimlerin olduğu tüm illerde, faşist saldırılardan, yasal görünümlü baskılara kadar türlü çeşitli engelleri aşa aşa seçim çalışmalarını sürdürüyorlar.

Geride bıraktığımız günlerde Balıkesir'de bildiri dağıtmakta olan Türkiye İşçi Partili'ler faşist sürülerin taşlı, sopalı saldırılarıyla karşılaştılar. Faşist sürülerin saldırısı Türkiye İşçi Partili'ler tarafından püskürtüldü ve bildiri dağıtımı sürdürüldü.

Hatay Altınözü'nde bildiri dağıtan partililer ise yasal görünümlü engellemelerle karşılaştılar. Bildiri dağıtan Türkiye İşçi Partisi üyeleri gözaltına alındı. Burada da Türkiye İşçi Partililer bildiri dağıtımının "yasak" olduğu iddiası ile karşılaştılar. Bu iddianın geçersiz kılınması üzerine gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Ne var ki saldırılar ve engellemeler bitmemişti. Bu kez de Samandağ'da bildiri dağıtmakta olan Türkiye İşçi Partili'lere bir grup İGD yandaşı saldırmaya kalkıştı. Saldırganlar püskürtüldü ve bildiri dağıtımı devam etti. Yönetici durumunda olduklarını söyleyen İGD'liler ise Türkiye İşçi Partisi'ne gelerek olaydan üzüntü duyduklarını söylediler, özür dilediler. Hatay'ın içinde de Arınutlu mahallesinde YÜRÜYÜŞ satmakta olan Türkiye İşçi Partili'ler bir grup goşistin saldırısına uğradılar. Saldırıya karşın dergi satışı devam etti. Türkiye İşçi Partililer ertesi gün de aynı mahallede bildiri dağıtımını sürdürdüler. Bu kez harhangi bir saldırıyla karşılaşmadılar. Saldıran grubun önde gelenleri ise Türkiye İşçi Partisi yöneticilerinden özür dilediler.

Çanakkale'de ne yasal görünümlü baskılar eksik oldu, ne de faşist saldırılar. Gelibolu'da, Çan'da bildiri dağıtan Türkiye İşçi Partili'ler gözaltına alınır, ertesi gün serbest bırakılırken, Ezine'de de aynı "gerekçe"yle dört kişi gözaltına alınarak bir gün gözaltında tutuldu. Çanakkale merkezde ise GÖREV gazetesini Türkiye İşçi Partisi lokaline götüren partilileri polis arabalı vapurda çevirdi, GÖREV gazetelerine el koydu. Yapılan müdahale üzerine, GÖREV gazeteleri geri alındı. Kalebodur Seramik Fabrikası önünde bildiri dağıtan partililerin üzerine işveren faşist sürüleri saldırttı.

Erzincan'da seçimlere yönelik çalışmalarını sürdüren Türkiye İşçi Partili'ler de benzer engellemelerle karşılaştılar. Bildiri dağıtan partililer, dağıtımdan sonra Türkiye İşçi Partisi İl Merkezi'nden alınarak sıkıyönetime götürüldüler. Partililer gene "bildiri dağıtmak seçim yasağına girer" gerekçesiyle karşılaştılar. Gözaltına alınanlar bir süre sonra serbest bırakıldılar. Ertesi gün tekrar bildiri ve GÖREV gazetesi dağıtan partilileri benzer bir uygulama bekliyordu. Ertesi gün de dağıtım engellendi ve partililer gözaltına alındı. Seçim Kurulu Başkanının sözlü mütalaası üzerine Savcılık Suçüstü Mahkemesi'nde dava açtı. Yargılanan Türkiye İşçi Partili'ler serbest bırakıldılar. Ancak duruşma sürdürüldü ve 2 Ekim'e ertelendi. Hakkari ilinde de İl Merkezi'ne GÖREV Gazetesi ve Parti bildirileri götüren iki parti üyesi gözaltına alındı.

Edirne ve Burdur Türkiye İşçi Partili'lerin gözaltına alındığı diğer iller oldu.

İpsala'nın Kocahıdır köyünde bildiri dağıtmakta olan altı partili Jandarmanın saldırısına uğradı, daha sonra da gözaltına alındı. Yapılan müdahele üzerine gözaltına alınanlar serbest bırakıldı. Jandarma komutanından şikayetçi olundu. Olayın ardından köye tekrar giden Türkiye İşçi Partililer bildiri dağıtımını sürdürdüler. Burdur Gölhisar'da bildiri dağıtan Partili'ler gözaltına alındılar ve ancak yapılan müdahelelerle serbest bırakıldılar. Tefenni'de ise bildiri dağıtan Türkiye İşçi Partili'lere faşistler saldırdılar. Faşist saldırıya karşın, gözaltına alınanlar Türkiye İşçi Partili'lerden başkası olmadı. Gözaltına alınanlarsa bir süre sonra bırakıldılar.

Yürüyüş'ün baskıya hazırlandığı saatlerde de bir yandan Türkiye İşçi Partisi'nin seçim çalışmalarıyla, diğer yandan bu çalışmaları önlemeye yönelik saldırı ve tertiplerle ilgili haberler birbirine ekleniyordu. Geçtiğimiz Cuma günü bu kez Hatay'ın Yayladağ ilçesinde Parti'nin seçim bildirilerini dağıtan TİP üyelerine faşist çeteler tarafından saldırılmış, bildiri dağıtımı engellenmeye çalışılmış, ancak hiçbir yerde olmadığı gibi, burada da faşistler amaçlarına ulaşamamışlardı.

Yine aynı gün Samsun'da mahallelerde TİP'in seçim bildirilerini dağıtan Partililere yönelik açık bir tertiple karşılaşıldı. Bir toplum polisi, önce bildiri dağıtan Partiliye saldırıyor, daha sonra olay yerinden geçen bir ekibin müdahalesini sağlayarak yine bildiri dağıtan 4 kişiyi gözaltına aldırtıyor, bu arada havaya ateş açtırtıyor; karakolda ise kendisine saldırıldığını, evine zorla girilmek istendiğini öne sürerek TİP'liler hakkında gerçek dışı bir suçlamayla kovuşturmaya gidilmesini sağlamaya çalışıyordu. Yine Samsun'da 15 Ağustos günü Görev gazetesi satan TİP'lilerden 5'i gözaltına alınıyor ancak 6 saat sonra bırakılıyordu.

Yine geçtiğimiz Cuma günü TİP'in seçim çalışmalarına katıldığı için gözaltına alınanlara bu kez de Beyoğlu.İlçesinde İl Parti üyesi eklenlyordu.

"CHP İDARE – İ MASLAHATÇILIĞI ESAS ALMIŞTIR"

Türkiye İşçi Partisi Başkanlık Kurulu Üyesi Can Açıkgöz'ün 9 Ağustos tarihli demeci:

"CHP seçim pa..iasının 'doğruluk' olduğunu açıkladı. Bu, içi boş bir sözdür. Doğruluk ama, neye göre doğruluk? Vehbi Koç'a göre mi doğruluk, yoksa Arçelik, Demirdöküm işçilerine göre mi doğruluk? Büyük toprak sahiplerine, ağalara, şıhlara göre mi doğruluk, yoksa yoksul köylülere göre mi doğruluk? Bilime dayanan doğruluk mu, yoksa bilim dışı doğruluk, yani idare-i maslahatçılık mı?

"CHP'nin bugüne kadar yürüttüğü politika hep bilim dışı doğruluğu ve idare-i maslahatçılığı esas almıştır. İşçi sınıfının ve emekçi kitlelerin ekonomik-demokratik haklarına sahip görünüp, büyük burjuvazinin ve emperyalizmin işini görmek CHP politikasının esasıdır. CHP demokrasi sözcüğünü dlinden düşürmemiş ama kitlelerin faşizme karşı birleşik örgütlü mücadelesine hep karşı durmuştur. İktidar olmak ve iktidarda kalmak için emperyalizmle, faşizmle, tekelci büyük sermaye ile uzlaşma, onlara teslim olma yolunu tutmuştur.

"Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfına ve emekçi kitlelere göre doğruluktan yanadır. Türkiye İşçi Partisi, bilimsel doğrulardan yanadır. Bilim, dünyanın sosyalizme doğru gittiğini söylüyor. Türkiye İşçi Partisi, bu bilimsel doğrudan yanadır. Ve bunun için savaşıyor.

"TÜRKİYE'Yİ EMPERYALİZMİN KUCAĞINA ATANLAR, YURTSEVERLİK MASKELERİYLE SUÇLARINI ÖRTBAS EDEMEZLER

TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay'ın 13 Ağustos tarihli demeci:

"Emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşının zafere ulaşıp bağımsızlığın kazanılmasından hemen sonra Türkiye'yi yeniden emperyalizmin kucağına atan işbirlikçi burjuvazi son günlerde sahte bir yürtseverlik maskesi takındı.

"Türkiye'yi emperyalizmin saldırgan gücü NATO'ya sokanların; ikili anlaşmalarla milyonlarca vatan toprağını Amerikaya peşkeş çekenlerin sahte yurtseverlik maskeleri suçlarını örtbas etmeye yetmeyecektir.

"Amerikancılar, NATO'cular, Morrison şirketinin komisyoncuları Demireller, Türkeşler ülkemizin bağımsızlığının önündeki esas engellerdir.

"NATO'ya, ikili anlaşmalara, üslere, Ortak Pazar'a, IMF'ye karşı çıkmadan yurtsever olunamaz.

"AP ve MHP başta olmak üzere bütün burjuva partileri ulusal çıkarlarımıza karşı emperyalizmin savunucularıdır. AP açıktan emperyalizmi savunan işbirlikçi büyük sermayenin partisidir. MHP emperyalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin vurucu faşist gücüdür.

"CHP de ulusal bağımsızlık yerine NATO'da kalmayı, ikili anlaşmaların devamını tercih ediyor. İşçi-emekçi halk kitlelerinin aleyhine ülke ekonomisini IMF'ye daha bağımlı hale getiriyor.

"Ülkemizde ve tüm dünyada gerçekten yurtsever olanlar işçi sınıfı ve yandaşlarıdır. Onlar hem yurtseverdirler, hem enternasyonalisttirler. Türkiye işçi sınıfı, emekçi halk kitlelerinin bilimsel sosyalist partisi Türkiye İşçi Partisi, işçi sınıfının ulusal ve uluslararası birlik, dayanışma ve mücadelesini savunmaktadır ve savunacaktır. Emperyalizmi yurdumuzdan kovacak, işbirlikçi büyük burjuvazinin ve onun politik sözcülerinin saltanatına son verecektir. Bağımsız, sömürüsüz, özgür bir Türkiye işçi sınıfımızın emperyalizme ve işbirlikçilere karşı mücadelesi sonunda kurulacaktır."

"ADALET PARTİSİ VE TEMSİLCİSİ OLDUĞU SÖMÜRÜCÜ SINIFLAR DEMOKRASİYE DÜŞMANDIR

TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Gündüz Mutluay'ın 16 Ağustos tarihli demeci:

"Adalet Partisi bu soygun ve sömürü düzeninin has partisidir.

"Çünkü Adalet Partisi Amerikan emperyalizminin uydusudur. Adalet Partisi 'hür teşebbüs' etiketi altında Koç'ların, Eczacıbaşı'ların, Sabancı'ların, Narin'lerin, kısacası büyük sermaye sahiplerinin temsilcisidir. Adalet Partisi, büyük toprak sahiplerinin koruyucusudur.

"Adalet Partisi bu yüzden işçilerin ve köylülerin haklarına düşmandır. Adalet Partisi ve temsilcisi olduğu sömürücü sınıflar demokrasiye düşmandır.

"Sömürücü sınıflar bugüne kadar AP'ye oy veren işçilerin ve köylülerin haklarına da düşmandır.

"AP'ye bugüne kadar oy veren işçiler ve köylüler: Size düşman olanlardan desteğinizi çekin!

"Büyük sermayedarların, büyük toprak sahiplerinin saltanatına son vermek için mücadeleye katılın. Kurtuluş için Türkiye İşçi Partisi saflarında ve etrafında birleşin."

Sosyalizm düşmanlığının bayraktarı TÜSİAD

TÜSİAD, sosyalist ülkelerle yapılan mal mükabili tesis anlaşmalarına karşı çıktı

Ülkemizdeki tekelci sermaye çevreleri, Türkiye ile sosyalist ülkeler arasındaki ekonomik ilişkilerin gelişmesini kuşku ve kaygı ile izliyor ve buna karşı olduğunu her fırsatta yineliyor. Bu nedenle de burjuvazinin yayın organlarında, sosyalist ülkeleri ve bu ülkelerle olan ilişkileri kötüleme ve karalama çabalarına sık sık rastlanıyor. Tekelci sermayenin örgütü TÜSİAD ın yayın organı olan *Görüş*'ün Ağustos sayısında yayınlanan "Mal Mukabili Tesis Kurmanın Faturası" başlıklı kısa yazı bunun en son örneklerinden birisi oldu.

İLERİ TEKNOLOJİ SADECE KAPİTALİST DÜNYADA MI VAR?

Yazıya göre, büyük kamu projelerinin dış para gereğini sağlamanın üç yolu vardır:

"1. 'Serbest' kredi bulunur. En iyi teknolojisi olan ülkeden, en ucuz tesis alınır.

"2. En iyi teknolojisi olan ülkeden kredi sağlanır, o ülkeden en ucuz tesis alınır.

"3. Bütün bunlar olmaz ise, Doğu Bloku ile mal mukabili anlaşma yapılır. Anlaşmaya razı ülke, kendinde hangi teknoloji mevcut ise, tesisi onunla yapar."

Herşeyden önce, burada düzeltilmesi gereken yanlışları belirtmek gerekir:

a. Yukarda söylenenlerden edinilen izlenim, en iyi ve ucuz teknolojilerin yalnızca kapitalist dünyada bulunduğu, sosyalist ülkelerin teknolojik yönden geri durumda olduğudur. Oysa, pekçok alanda sosyalist dünyanın teknolojik olarak daha ilerde olduğu bilinen bir gerçektir.

b. Kapitalist dünyadan sağlanan kredilerle, en iyi ve ucuz teknolojiye sahip ülkeden makine ve teçhizat alınabileceği görüşü de gerçeklere uymamaktadır. Çünkü bu kredilerde, kredinin kullanım yeri ve biçimi de genellikle belirlenmektedir. Örneğin, ABD'den sağlanan kredilerin önemli bir bölümü bağlı kredi niteliği taşır ve kredinin ABD'nde kullanılması koşulunu içerir. ABD'ndeki fiyatların yüksekliği nedeniyle, ABD kaynaklı kredilerin her 1 dolarının gerçekte 60-70 cent değer taşıdığı saptanmıştır.

c. Kaldı ki, sosyalist ülkelerden sağlanan kredilerin tümü değil yalnızca bir bölümü "mal mukabili tesis kurmayı" içerir. Ayrıca, sosyalist ülkelerden sağlanan krediler genellikle, kapitalist ülkelerden sağlananlara oranla çok daha elverişli koşullara sahiptir.

MALİYET YÜKSEKLİĞİNİN SORUMLUSU TEKELCİ SERMAYE

Yazı bu tür saptırma ve yanlışlıklarla sürüp gidiyor. Buna göre, sosyalist ülkelerle kurulan bu tür ilişkiler şu sakıncaları doğurmaktadır:

"a. En iyi, veya aranılan teknoloji yerine, herhangi bir teknoloji - çok kere geri bir teknoloji - ülkeye girmiş olur. Bu nedenle tesis devamlı olarak kötü kalite ve pahalı üretim yapar."

Bu suçlamanın yanlışlığı bir yana, asıl ilginç olan, teknolojik düzeyinin geriliği ve maliyetlerinin yüksekliği herkesin malumu olan özel sanayi kesiminin kodamanlarından gelmiş olmasıdır. Bu teknolojinin kaynağı ise büyük ölçüde kapitalist dünyadır ve özel sermaye aracılığı ile ülkemize transfer edilmiştir.

Daha sonra şu iki sakınca belirtilmektedir:

"b. Tesisin devreye girmesi gecikse de nakit ödeme sözkonusu olmadığından karşı tarafı zorlamak imkanı bulunmaz.

"c. Tesis devreye girse bile öngörülen kapasiteye ulaşmaz ise yapılacak birşey kalmaz."

GERÇEKLER BİLEREK SAPTIRILIYOR

Anlaşılan, TÜSİAD'ın genel sekreterliğini ve Görüş'ün yazı işleri müdürlüğünü yapan eski plancının bu tür anlaşmaların içerdikleri koşullar konusunda hiç bilgisi yoktur. Ya da söylediklerinin yanlışlığını bile bile sosyalist ülkeleri ve bu ülkelerle ilişkileri kötülemeye, karalamaya çalışmaktadır.

Yazıda belirtilen son sakınca, bilgisizlikten çok, bilinçli bir kötüleme çabası ile karşı karşıya olduğumuzu göstermektedir. Çünkü insanın yazı yazdığı bir konuda bu denli bilgisiz olması olanaksızdır:

"d. İlerde görülür ki, serbest pazarda 'döviz mukabili satılması mümkün' bazı mallar bu ilişkiler sonucu bağlanmıştır. Ülke 'serbest döviz geliri' kaynağından olmuştur.

"Sonuçta karşı taraf kârlı çıkar. Satamayacağı geri teknolojili, pahalı tesisi bize satmış olur. Bizden aldığı malları, tekrar ihraç eder. Onların karşılığını 'nakit dövize' çevirir."

Oysa, döviz karşılığı satılabilecek ihraç ürünlerimiz genellikle sosyalist ülkelerle yapılan bu tür anlaşmalara konu olmamaktadır. Aksine, Türkiye'nin tesis kurma karşılığı sosyalist ülkelere satmayı üstlendiği mallar genellikle diğer pazarlarda döviz karşılığı satılma olanağı düşük olan ya da hiç olmayan ürünlerdir. Dolayısıyla bu tür anlaşmaların Türkiye'nin döviz kazancını azalttığı gerçeklere aykırıdır.

TEKELCİ SERMAYE TÜM TİCARET ANLAŞMALARINA KARŞIDIR.

Aslında, tekelci sermayenin sözcüleri yalnızca bu tür anlaşmalara değil, sosyalist ülkelerle yapılan ticaret anlaşmalarına da karşıdırlar. Örneğin, Ocak sonunda İstanbul'da yapılan bir TÜSİAD toplantısında Rahmi Koç bu tür anlaşmalı ihracata karşı çıkıyor ve şunları söylüyordu: "Bir taraftan Batının borçlarımızı ertelemesini, bize para vermesini isterken, diğer taraftan onların alacaklarına karşı bir nevi teminat olarak gördükleri mallarımızın Doğu Blokuna ipotek edilmesi fevkalade yanlış bir politikadır." Anlaşılan, ihraç ürünlerimizin Wells Fargo'ya ipotek edilmesini olağan karşılayan tekelci burjuvazi, sosyalist ülkelerle ticari ilişkilerimizin gelişmesinden tedirgin olmakta, bu alandaki uzun vadeli anlaşmalara karşı çıkmaktadır.

Büyük burjuvazinin bu konudaki kaygı ve kuşkularının nereden kaynaklandığı yine TÜSİAD yayınlarında açıklık kazanmaktadır. ABD'ndeki temaslarından dönen TÜSİAD heyetinin 1978 Ekim'inde yayınlanan gezi izlenimlerinde, sosyalist ülkelerle kurulan ilişkilerin ABD'nde kuşku ve kaygı ile karşılandığı belirtilmektedir. Başka bir deyişle, yerli tekelci burjuvazi tedirginliğini dile getirirken yabancı efendilerinin duygularına ve düşüncelerine de tercüman olmaktadır.

Anlaşılan, Ecevit Hükümetinin sosyalist ülkelerle ve üçüncü dünya ile ilişkileri geliştirme konusundaki yetersiz çabaları bile yerli ve yabancı burjuvaziyi ürkütmeye, tedirgin etmeye yetmektedir. Ayrıca, bu tür ilişkilerin geliştirilmesi, kamu kesiminin dış ticaret alanındaki etkinliğini arttırabileceği için de bu çevreleri rahatsız etmektedir. Çünkü, Türkiye'nin emperyalist dünyaya bağımlılığını azaltabilecek ve Türkiye ekonomisi üzerindeki egemenliklerini zayıflatabilecek her türlü girişime karşıdırlar. Bunun için de, tekelci burjuvazi son sıralarda IMF'nin temsilciliği görevini üstlenip IMF koşullarına kesinkes uyulması gerektiğini sürekli olarak yinelemektedir. AET'ye tam üyelik için başvurulması yolundaki istekleri de aynı nedene dayalıdır.

"Görüş"de örneği görülen, sosyalist ülkeleri ve bu ülkelerle ilişkileri kötüleme ve karalama çabası da aynı düşünceden kaynaklanmaktadır. Derginin aynı sayısında, Etibank'ın bir İngiliz ya da Amerikan tekeliyle ortaklık kurması yoluyla, ülkemizin bor kaynaklarının yabancılara peşkeş çekilmesini savunan bir yazının da yer alması bir rastlantı değil, tekelci sermayenin yukarda belirtilen düşünce ve görüşünün doğal bir sonucudur.

TÜSİAD, sosyalist ülkelerle ticareti kötülemek için gerçekleri bilerek çarpıtıyor

Sınıf sendikacılığı mı karikatürü mü

DİSK'in 1975'teki 5. Kongresi'ni izleyen dönemde DİSK üst yönetimiyle ilkesiz ve tasfiyeci bir temel üzerinde uzlaşarak böylece işçi sınıfı hareketi üzerinde "müktesep hak" iddla etmeye çalışıp, daha sonra kendi yarattıkları tasfiyecilik zemini üzerinde yuvarlanıverenler, şimdi bu akıbetlerinin sorumluluğunu başkalarına atmak için elden geleni esirgemiyorlar. Sendikaların yönetiminde görünüşte bir etkinlik kazanmak için sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden ödün vererek tasfiyeciliğe yönelmenin kaçınılmaz sonuçlarını ilk günden beri gösterenler bilimsel sosyalistler değilmiş gibi, şimdi bilimsel sosyalistlere, "tasfiyecliğe ortak olma" suçlamasını ulaştırmaya çalışıyorlar.

Savaş Yolu dergisi, bu çevrelerin görüşlerini dile getiriyor. Savaş Yolu dergisi, bir süreden beri, bir yıl süreyle DİSK üyeliğinden geçici olarak ihraç edilen Maden-İş, Banksen ve Baysen sendikalarının konumlarını haklı çıkarmak bu sendikaların politikalarını her ne pahasına olursa olsun savunmak, böylece DİSK'in içine sürüklendiği bunalımı bütünüyle çözümsüz noktalara sürüklemek için ısrarlı bir yayın sürdürüyor.

Bu çevrelerin şimdi nedense birdenbire bilimsel sosyalistleri başlıca hedef seçmeleri, onlara "tabansızlara destek olmak", "tasfiyeciliğe ve bölücülüğe ortak olmak" gibi kimsenin aklına getiremeyeceği suçlamalarla saldırmaya başlamaları, daha geniş bir yazının konusudur. Bu konunun üzerine eğilindiği zaman, bu tür suçlamaları yöneltenlerin, gerçekte sadece kendi günahlarını gizlemeye çalıştıkları bilimsel sosyalistleri suçlayarak bu günahlardan kurtulmaya çalıştıkları görülecektir.

Ne var ki hemen dikkati çeken, gerçekleri ters yüz etmeye çalışan bu çevrelerin, demokratik sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerinden hiçbir şey anlamadıkları, ya da işlerine gelmediği için, anlamaz gözüktükleridir. Savaş Yolu dergisinin 4 Ağustos 1979 tarihli 19. sayısında, DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk'ün, üç sendikayla ilgili ihraç kararlarının geri alınması için açıkladığı öneriler hakkında bakın neler yazılıyor:

"DİSK yönetimi ileri sürdüğü koşullarla, sınıf sendikalarından kapılarını, maoculara, oportünistlere, serüvencilere, işçi sınıfına ihaneti belgelenmiş uzlaşmacılara açmalarını istemektedir; doğru bir politik savaşım vermekten vazgeçmelerini istemektedir. Sendikaları, ya salt ekonomik savaşımla yetinmeye, ya da reformizmin ve oportünizmin izleyicisi olmaya çağırmaktadır."

Biraz daha ilerde ise şunlar söyleniyor:

"Baştürk'ün şartnamesinde ve ne yazık ki Yürüyüş yazarlarının kalemlerinde iyice içinden çıkılmaz bir duruma getirilmek istenen bir konu da sendikal demokrasidir. Bunların sendikal demokrasi ve Maden-İş'in tüzüğünün ve yöneticilerinin antidemokratikliği konusunda getirdikleri görüşler, sendikal demokrasiyi burjuva demokrasisinin bir biçimi durumuna indirgemeyi amaçlamaktadır ve bu eleştiriler son çözümlemede emperyalizmin ideologlarının sosyalist demokrasiye yönelttikleri sözümona eleştirilerden pek de farklı değildir."

Gerçekten, "harika"!

Bu sözler, herşeyden önce, DİSK Genel Başkanı'nın önerilerine karşı çıkanların, bu önerileri "ilkesel" düzeyde tartışamayacak kadar güç durumda olduklarının bir kanıtıdır. Bu önerilerin açıklanmasından bu yana, sözü geçen çevreler, bu önerilerin içeriği, ilkeleri konusunda görüşlerini bir kere olsun açıklamamışlardır. Şimdi ise bu önerilere, yukarda aktarılan biçimde "karşı çıkmak", düpedüz ilkesel düzeyde savunacak hiçbir savı olmamanın, açık tartışmada kaçacak delik aramanın bir belirtisidir.

Baştürk'ün önerilerinin açıklanmasından bu yana Yürüyüş, bu önerileri açıklayanların kişiliği üzerinde tartışmamıştır. Yürüyüş, bu önerilerin dayandığı ilkeler üzerinde tartışmıştır. Yürüyüş, bu önerilerin dayandığı ilkelerin, sınıf ve kitle sendikacılık ilkelerini savunduğunu öne süren hiç kimsenin karşı çıkamayacağı ilkeler olduğunu vurgulamış ve bu ilkelerin DİSK'te birliğin zeminini yaratabileceğini buna dayanarak belirtmiştir.

Şimdi Savaş Yolu yazarları gibi düşünenler şunu açıklamak zorundadırlar:

"DİSK'te sınıf sendikalarının kapılarını maoculara oportünistlere... açmalarını isteyen; doğru bir politik savaşım vermekten vazgeçmelerini isteyen...; ....." koşullar hangileridir? "Tasfiyeci bir biçimde yapılan sendika içi ihraçların kaldırılması" mı? Sendikalara parti işlevini yüklemenin yanlışlığının, sendikalarda her türlü politik görüşten üye ve yönetici olabileceğinin kabul edilmesi ve buna uygun davranılması" mı?

"Sendikal demokrasiyi burjuva demokrasisinin bir biçimi durumuna indirgemeyi amaçlayan" koşullar hangileridir? Tek tip demokratik tüzüğün, hayata geçirilip organların yeniden oluşturulması mı? Yoksa Maden-İş'in MESS ile yapmaya hazırlandığı grup sözleşmesi görüşmelerinin üyelerin ekonomik-demokratik acil talepleri doğrultusunda ve sendika temsilcileri katılımı ile başlatılması ve sürdürülmesi" mi?

Bu sorular daha da uzatılabilir. Sorun, Savaş Yolu yazarları gibi düşünenlerin, bu sorulara verilecek cevaplarının olmamasıdır. Onlar, bu sorulara verecekleri cevap olmadığı için, şimdi bilimsel sosyalistleri karalamaya yeltenmektedirler. Ama unutulmasın ki sınıf ve kitle sendikacılığının ilkeleri, birkaç sendika "uzmanı"nın kendi "bilgi" düzeylerini kanıtlamak için nakarat yapabilecekleri, ama işçi sınıfına hiçbir şey anlatmayan sözler değildir. Tam tersine bu ilkeler işçi sınıfına, onun ilerici sendikal hareketine mal olmuştur. Neyin ve kimin sınıf sendikacılığın gereği ve yanında olduğuna, neyin ve kimin ise karşıtı olduğuna, işçi sınıfımız karar vermeyi çoktan öğrenmiştir.

Faşistlerin sahte direnişlerine kim çanak tutuyor?

Ankara'ya 120 km. uzaklıkta olan ve 2000 işçinin çalıştığı Orta Anadolu Linyitleri (OAL) müessesesinde faşistler işçileri sahte bir "direniş"e zorladılar. 1966'da faaliyete geçen ve 2000 işçinin çalıştığı bir KİT olan OAL'da, geçen yıla kadar sarı Orta Anadolu Maden İşçileri Sendikası'nda olan yetki, işçilerin kararlı mücadelesi sonucunda Yeraltı Maden İş'e geçti. Bunun üzerine sarı O.A.M.İ.S.'in yöneticileri, faşistlerin desteğinde işyerinde çeşitli tertiplere giriştiler. Bu tertipler sonunda işyerinde üretim düşürüldü ve araçlar tahrip edilerek milyonlarca liralık zarara yol açıldı. Bunun üzerine 8 Ağustos tarihinde faşist ocak şefi Erdoğan Çetin işten çıkarıldı. Bu çıkarma kararını geri aldırmak isteyen 15 - 20 faşist eyleme geçtiler. İşyerinde çalışan işçiler de "ücretlerin zamanında ödenmediği" gerekçesiyle eyleme zorlandı. Direnişin ilk günü işyerinde bulunan 400 kadar işçi dışarı çıkarıımadı. Ancak aynı gece karanlığın basmasıyla bu işçilerden çoğunluğu işyerini terkettiler.

Daha sonra 160 kadar işçiyle sürdürülmeye çalışılan "direniş", ikinci gün tümüyle dağılmaya yüz tutunca, çevre yerleşim bölgelerinden getirilen 80 faşist işyerine sokulmak istendi. Ancak bunda başarı gösterilemedi. Direnişin dördüncü gününde direnişçilerinçok azalması sonucu, faşist elebaşılar amaçlarına ulaştıklarını söyleyerek direnişten vazgeçtiklerini bildirdiler.

Faşistlerin işçileri "direnişe" zorladıkları süre içinde, TKİ Genel Müdürlüğünün tutumu da ilginçti. Genel Müdür Celalettin Dursun işçilere işbaşı yapmamalarını, ücretlerinin ödeneceğini öğütlüyordu. 1900 işçinin işbaşı yapma istemi de Genel Müdür tarafından reddediliyordu. CHP ağırlıklı hükümet ise, seçim öncesinde jandarmanın direnişe müdahale etmesini uygun bulmuyor ve Ankara'dan gelen 80 komando askerine, direnişçilere müdahale yapılmaması için talimat verildiği bildiriliyordu. Hükümetin bu tutumu sonunda işçileri sahte bir "direniş"e zorlayan faşistler, bu davranışlarından sonra ellerini kollarını sallaya sallaya işyerini terkettiler. OAL işçileri, sorumlu faşistlerden hesap sorulmasını ve zorla direniş yaptıranların işten atılmalarını istiyorlar.

Hükümetin bir seçim hediyesi daha!

İmar ve İskan Bakanlığı'nda çalışan işçileri kapsayan ve 1978 yılının Ekim ayından bu yana görüşmeleri süren toplu iş sözleşmesi, İmar ve İskan Bakanlığı işvereni ile Türk-İş'e bağlı Tez Büro-İş arasında imzalandı.

Bilindiği gibi sözleşme görüşmeleri dönem dönem çıkmaza girmiş ve bunun karşısında Bakanlık işyerlerinde çalışan işçiler grev silahını da kullanmışlardı. Bu arada işveren de Türkiye'de ilk kez bir Bakanlık da lokavt ilan etme yetkisini kendinde bulmuştu. İşçilerin grev mücadelesi daha sonra Bakanlar Kurulu'nun iki kez ertelemesi ile karşılaştı. Bakanlar Kurulu grevi önce bir ay daha sonra da iki ay olmak üzere erteledi.

Üç ay grev ertelemesi döneminde Tez Büro-İş üyeleri sürekli olarak sendikalarının sözleşme girişimlerini denetlediler ve geri adım atılmasını engellemek için mücadele verdiler. Buna karşılık sendikanın işyeri şubesi sorumluluktan kaçma çabası içinde oldu. Sendika Genel Merkezi ise gelişmeleri öğrenmek isteyen işçilere Genel Başkan Uğur Batmaz'ın ağzından tüm yetkinin Genel Merkez'de olduğu, dilendiği gibi sözleşme izlanabileceği ve ancak zamanı gelince işçilerin "sorabilirlerse" hesap sorabilecekleri açıklandı. Sarı Tez Büro-İş'in yaklaşımı böyle olunca da imzalanan sözleşme bir önceki dönem sözleşmeden de geri hükümler taşır oldu. İşte sözleşme maddelerinden bazı örnekler:

— Önceki sözleşmelerde elde edilen ayda 2 gün ücretli mazeret izni yeni sözleşmeyle 8 saate indirildi,

— 1. yıl için verilen 125 TL. yevmiye zammının 70 lirasını artan asgari ücret farkı yarattığından zam sadece 55 lira olarak belirlendi. İkinci yıl için yapılan zam ise 105 TL.

— Önceki sözleşmede elde edilen "asgari ücrete yapılacak zam yövmiyelere yansır" maddesi kaldırıldı.

— Yıllık ücretli izin ikramiyesi kaldırılarak yevmiyelere 2 TL ilave edildi.

— İş ocaklarında çalışanlara verilen süt, yemek bedeli sözleşmenin imzalandığı tarihten itibaren geçerli sayıldı.

— Grevde geçen 19 günlük süre işçilerin yıllık izinlerinden sayılarak bu süre izinierden düşürüldü.

Ve böylece İmar ve İskan Bakanlığı işçilerinin ekmeklerinin bir bölümü daha kesilmiş oldu.

İmzalanan sözleşme geri bir adım oldu. Ancak Bakanlık işçileri mücadelelerini sürdürmek için kararlılar. Tüm sınıf bilinçleriyle yeni mücadelelere hazırlanıyorlar...

"YÜKSEK ÜCRETLERDEN VE SENDİKALARDAN YAKINANLAR, SERMAYENİN SÖZCÜSÜDÜRLER"

TİP Başkanlık Kurulu Üyesi Yavuz Ünal'ın 17 Ağustos tarihli demeci:

"En büyük iki işkolu olan metal ve tekstil işkollarında yoğun bir sözleşme dönemine girildi. Büyük sermaye çevreleri yeniden yüksek ücret taleplerinden yakınmaya başladılar.

"Oysa MESS'e bağlı işyerlerinde ortalama ücret altı bin lirayı geçmiyor. Ortalama kıdem beş yılın altında. Bu işyerlerinde işçilerin yarıya yakını asgari ücretle çalışıyor. MESS'e bağlı işyerlerinde sadece geçen yıl işçilerin yüzde 10'u işlerinden atıldı. Böylece sözleşmelerle sağlanan ücret artışları süreci geriye çekiliyor. Tekstil işkolunda durum daha da kötü.

"Öte yandan 1977 yılında yapılan sözleşmelerden bu yana yaşam yüzde 247 oranında pahalılandı. 1 liranın değeri 40 kuruşa düştü.

"Kim işçiler yüksek ücret alıyor diyorsa, kim sendikalardan yakınıyorsa, kim ücret artışları enflasyona neden oluyor diyorsa, bilinsin ki bunlar büyük sermayenin sözcülüğünü yapıyorlar.

"İşçi sınıfımız bu mücadeleden birlik ve bütünlük içinde başarıyla çıkmasını bilecektir. Yapılacak iş, sendikalarımız etrafında kenetlenmek ve onları gerçek sınıf sendikaları haline getirmektir. Öte yandan sözleşmelerle büyük sermayeyi altetmenin olanaksız olduğu görülüyor. Gerçek kurtuluşumuz Türkiye İşçi Partisi'nin gösterdiği mücadele hedefleri doğrultusunda sosyalizm için mücadele vermektir."

Bunalımın en derin noktasına doğru

Yeni bir 1975 daha

Dünya kapitalizminin son dönemsel bunalımının 1975'de en çok derinleştiği günlerde, 24 gelişmiş kapitalist ülkenin üye olduğu Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) 1980 yılında tam kapasiteli üretimin ve fiyat istikrarının sağlanarak, bunalımın tümüyle aşılmış olacağını iddia ediyordu. Londra "Economist" dergisi ise, son Temmuz sayısında, OECD'nin bu iddiasının gerçekleşmediğini, tersine 1980 yılında en az beş yıl sürecek yeni bir bunalım döneminin başlayacağını savunuyordu.

"Economist"in öne sürdüğüne göre dünya yeni bir ekonomik bunalımın önünde duruyordu ve geçen bunalım dönemi henüz tümüyle atlatılamamıştı.

YENİ DÖNEMSEL BUNALIM BAŞLADI

"Economist"in 1980 yılında "başlayacağını" iddia ettiği dünya kapitalist sisteminin yeni dönemsel ekonomik bunalımı, kapitalist dünyada başlamıştır. Bir yandan büyük kapitalist ülkelerin ve kapitalizmin kuruluşlarının temsilcilerinin kendi açıklamaları, diğer yandan başta ABD olmak üzere, Avrupa Topluluğu ve Japonya'da enflasyon oranındaki artışlar ve üretimin düşmesi, yeni dönemsel bunalımın çoktan başladığının kanıtlarıdır. 1979 yılının ilk altı ayında, kapitalizmin büyük merkezlerinde ortaya çıkan tablolar bunu göstermektedir.

1979 yılının ilk altı ayında, ABD'de enflasyon oranı, bir önceki yılla karşılaştığında büyük bir yükselme göstermektedir. 1979 Ocağında bu ülkede enflasyon, bir önceki yılın Ocak ayına göre yüzde 9,3 olurken, 1979 Haziran ayında 1978'in Haziran'na göre yüzde 11.1'e tırmanmıştır. Yine ABD'de 1979 Ocak'ında yüzde 2,2 olarak belirlenen toplumsal ürün artışı, bu yılın Haziran ayında yüzde - 0,5'e düşmüş, yani azalmıştır.

AET VE JAPONYA'DA DURUM

Avrupa Ekonomik Topluluğu ülkeleriyle Japonya'da ortaya çıkan enflasyon tablosu da, bu ülkelerin bunalım dışında kalmadıklarını göstermektedir. Buna göre AET ülkeleri ve Japonya'nın içinde bulunduğu tüm gelişmiş kapitalist ülkelerde 1979'un ilk altı aylık döneminde, enflasyon oranı artış göstermiştir. 1978'in ikinci yarısında Federal Almanya'da yüzde 2 olan enflasyon oranı, 1979'un ilk yarısında yüzde 3'e, Haziran ayında ise yüzde 4'e çıkmıştır. Bu oran İngiltere'de 1978'in ikinci yarısında yüzde 8 iken, 1979 Haziran'ında yüzde 11, İtalya'da 1978'in 2. yarısında yüzde 12 iken, 1979 Haziran'ında yüzde 15 olmuştur.

AET ve Japonya'da Sanayi üretimindeki durum da hiç içaçıcı değildir. Bu tabloya göre 1979'un ilk altı ayında, bir önceki yıla göre sanayi üretiminde Japonya'da yüzde 1, Federal Almanya'da yüzde 2 artış sağlanırken, İtalya ve İngiltere'de hiç bir artış kaydedilememiş, Fransa'da ise yüzde 3 oranında bir düşüş meydana gelmiştir.

SUÇLU SADECE PETROL MÜ?

Özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nde politikacılar, hem enflasyonu hem de bunalımı petrol fiyatlarındaki son artışlara bağlamaktadırlar. Bu politikacılar, son dönemsel bunalımın da petrol fiyatlarındaki büyük artışların sonuna rastladığını hatırlatarak, kapitalizmin bunalımına özür aramaktadırlar.

Oysa ki, bunalımın ana nedenini petrol fiyatlarında aramak, tek kelimeyle saçmadır. Enflasyon, geçen yılın Aralık ayında kararlaştırılan ve gerek uzun nakliye süresi, gerekse de rafine edilme süresi dolayısıyla ancak Mart 1979'da etkili olabilen petrol fiyatlarındaki artıştan önce yoğunluk kazanmıştır. Enflasyonun hızlanması 1978 yılının son çeyreğine rastlamaktadır. Üstelik, son 12 ayda petrol fiyatlarında meydana gelen artışların diğer hammaddelerin fiyat artışlarına göre alışıldığı gibi fazla büyük olmadığı da gözlenmektedir.

KRİZİN POLİTİK SONUÇLARI

Kapitalist dünyada başlamış bulunan yeni dönemsel bunalım, zorunlu olarak bazı politik sonuçları da beraberinde getirecektir. Bunlar arasında işçi sınıfının, reel ücret düşüşüne karşı mücadeleyi güçlendirmesi, egemen sınıfların toplumsal güvenliği ortadan kaldıran silahlanma temposunu arttırma çabaları da bulunmaktadır. Bunun dışında daha büyük boyutlu bölgesel savaşların, ülke içinde (ABD'de) krize karşı duyarlılığı azaltmak amacıyla körüklenmesi beklenebilir.

Bütün bunlar dünyadaki barış, ilerleme ve sosyalizm güçlerinin önüne aşılması gereken yeni görevler çıkarmaktadır.

(*) Yazıda geçen rakamlar DAC' de yayınlanan haftalık "Horizont" dergisinin 33. sayısında yer alan tablolardan alınmıştır.

İran'da iktidar mücadelesi yeni aşamada

İran'da, ülkenin politik geleceğini belirlemek konusunda karşıt güçler arasında süregiden mücadele, yeni olaylarla birlikte gitgide kritik bir dönemece doğru yaklaşıyor.

Humeyni yönetiminin ilan ettiği basın yasasına karşı, liberal burjuvazinin tavizci kanatlarının yönetimindeki Ulusal Demokratik Cephe önderliğinde başlatılan gösteriler, bir süre sonra ağırlığı TUDEH'e yönelen anti-komünist, karşı-devrimci çıkışlarla ortamın daha da karmaşıklaşmasına yol açmış bulunuyor. TUDEH merkezlerine, ilerici-sol güçlerin temsilcilerine, kendilerini "Humeyni yanlısı" olarak tanıtan kimi fanatik gruplar tarafından yöneltilen saldırılar, ülkede düzensizliğin egemen kılınmasını isteyen SAVAK ve CIA kalıntılarının işini kolaylaştırıyor.

İran'daki gelişmeler, devrimci süreçte belirleyici sorunun, bu sürecin önderliği, politik yönetimi olduğunu bir kere daha göstermiştir. Ülkede gelişmelerin yönünü, devrimin kazanımlarını budamaya yönelik tavizci güçler ile devrimi sonuna kadar götürmeye kararlı güçler arasındaki güç oranı belirleyecektir.

Hindistan: yeni dönemin başında ağır darbe

Dünyanın büyük boyutlarda can kaybına yol açan doğal felaketlerin en çok görüldüğü ülkelerden biri olan Hindistan'ın Gücarat eyaletinde meydana gelen bir baraj patlaması, tam 25 bin kişinin ölümüne yol açtı.

Bu büyük felâket dünya kamuoyunun dikkatlerini bir kez daha Hindistan üzerine çekerken, gözler Charan Singh başkanlığında kurulan yeni koalisyon hükümetine çevriliyordu. Başbakan Singh'in Halk Partisinden ayrılarak kurduğu ve Meclis'te 106 üyeye sahip partisiyle, Yeshwantrao B. Chavan'ın lideri olduğu Resmi Ulusal Kongre partisinin oluşturduğu hükümet, eski Başbakan İndira Gandi'nin Kongre partisi ile Hindistan Komünist Partisi tarafından desteklenerek güvenoyu aldı. Başbakan Singh, ilk radyo konuşmasında Hindistan'ın yeni hükümetinin çok güç ekonomik ve toplumsal sorunlarla karşı karşıya olduğunu vurgulayarak, alınacak önlemlerle bu güçlükleri aşmaya çalışacaklarını belirtti. Hindistan Komünist Partisi ise, güvenoyu verdiği hükümeti bundan böyle desteklemesinin, hükümetin politika, program ve tutumuna bağlı olduğunu açıkladı.

F. Almanya'da AET'ye karşı bir gösteri: "Hem ortak, hem dolandırıcı"

5 kıtadan haberler

FRANSA SİLAHLANMA HARCAMALARINI YÜZDE 24.6 ORANINDA ARTIRIYOR

Fransa hükümetinin silah harcamalarını bir yıl içinde yüzde 24.6 oranında arttıracağı bildirildi. Özellikle Afrika ve Ortadoğu'daki gerici devletlere büyük boyutlarda silah satışı yapmakta olan Fransa'nın askeri harcamaları böylece 43 milyar Frank'a ulaşacak. Bu arada Fransa'nın silah satışlarının yüzde 204'lük bir artış gösterdiği de belirtildi. Fransa'nın silah dışsatımının yüzde 60'lık bir bölümünün 1978 yılı içinde Ortadoğu devletlerine yapıldığı da açıklandı. Ortadoğu'da Fransa'dan silah satın alan ülkeler arasında Suudi Arabistan, Mısır, Ürdün ve Körfez emirlikleri bulunuyor. Bu ülkelere satılan silahların büyük bölümünü de savaş uçakları, tanklar ve roketlerin oluşturduğu belirtiliyor.

ABD'DE ENFLASYONUN ÖNÜMÜZDEKİ YIL YÜZDE 13,5 ARTMASI BEKLENİYOR

Amerika Birleşik Devletleri'nde enflasyon oranının önümüzdeki yıl yüzde 13,5 oranında bir artış göstermesinin beklendiği bildiriliyor. Washington'daki Çalışma Bakanlığı yetkililerinin verdiği bilgiye göre yükselen benzin ve konut fiyatları ABD'de enflasyon düzeyinin artışının etkenleri arasında yer alıyor. Bu yılın sadece Mayıs ayında ihtiyaç maddelerindeki fiyat artışları yüzde 1,1 oranında oldu. Geçen yılın Haziran ayıyla karşılaştırıldığı zaman da bu yıl ABD'de enflasyon oranının yüzde 10,9 arttığı belirtiliyor. İlgililer fiyat artışları bu düzeyde devam ettiği takdirde önümüzdeki yıl enflasyonun yüzde 13,5 artacağını bildirdiler. Öte yandan ABD'deki fiyat artışlarının önüne geçilmesinin mümkün olmadığı da bildiriliyor.

ANGOLA DEVLET BAŞKANI NETO "KÜBA İLE DAYANIŞMAYI SÜRDÜRECEĞİZ"

Bir Güney Angola kenti olan Lubango'da bir konuşma yapan Angola Devlet Başkanı Neto, Küba ile dayanışmanın bundan böyle de güçlendirilerek sürdürüleceğini söyledi. Neto, Küba'lı enternasyonalistlerin Angola devrimine yardımcı olmaya devam edeceklerini de bildirerek, Küba-Angola ilişkilerinin sadece askeri alanda değil, aynı zamanda ekonomik işbirliği alanında da gelişmekte olduğunu vurguladı. Angola'daki Küba askerlerinin Parti ve Devlet yönetiminin talebi üzerine gönderildiğini de kaydeden Neto, Küba'lı enternasyonalistlerin Angola'daki varlığının emperyalizmin manevralarını geri püskürtme de büyük katkıları olduğunu belirterek, Küba'nın büyük bir uluslararası dayanışma örneği gösterdiğini söyledi.

Polisario Cephesi Kral Hasan'ın yeni saldırısını püskürtmeye hazırlanıyor

Afrika'da bir Hitler özentisi

Kral Hasan

Sahra bölgesinin Fas ve Moritanya tarafından işgaliyle birlikte bölgede başlayan bunalım, şimdi tüm bölgenin Fas tarafından ilhakı girişimiyle yeni bir aşamaya ulaştı.

Sahra'nın İspanya tarafından terkedilmesi sırasında, bu ülkenin girişimiyle bölgenin Fas ve Moritanya'nın paylaşımına ve denetimine bırakılmasına ilişkin bir anlaşma imzalanmıştı.

Sahra'nın sömürge statüsünün yeni bir kisve altında sürdürülmesine yönelik bu girişim Sahra halkının büyük direnişiyle karşılaşmıştı. Ülkenin bağımsızlığı için savaşan Polisario cephesinin mücadelesi, bölgenin iki monarşist diktatörlük tarafından paylaşılması girişimi üzerine iyiden iyiye kızışmıştı. Polisario cephesinin savaşı Cezayir'in kararlı anti-emperyalist yönetimi tarafından da gerek politik olarak gerekse maddi araçlarla doğrudan doğruya destekleniyordu.

Sahra'nın bağımsızlığı için mücadele, aynı zamanda tüm Afrika'nın sömürgecilikten kurtarılması mücadelesiyle içiçe geçmişti. Bu mücadele, Afrika Birliği Örgütü'nün hemen bütün toplantılarının başlıca gündem maddeleri arasında yer alırken, Güney Afrika ülkelerinde ırkçılığa karşı verilen savaşlarla da aynı yönde ilerliyordu.

Sahra'nın iki ülke tarafından paylaşılmasıyla başlayan bunalım, geçtiğimiz aylarda Moritanya'nın tutumundaki belirgin değişikliklerle yeni bir aşamaya ulaştı. Sahra'yı işgal girişiminin serüveni sonuçları Moritanya'nın bu politikasını gitgide gözden geçirmek zorunda kalmasıyla sonuçlandı. Moritanya bir süre önce bölgeyi işgal girişiminden vazgeçtiğini ve kuvvetlerini de kısa sürede çekmeye başlayacağını açıkladı. Moritanya'nın bu açıklamasından sonra Polisario kuvvetleriyle Moritanya kuvvetleri arasındaki çarpışmalar da sona ermişti.

Afrika'nın batısındaki gerici bir şerit ile Atlantiğin güneyinde NATO'nun bir kopyesini gerçekleştirmeye çalışan emperyalist güçlerin misyonunu yerine getiren Fas, bu gelişmeler üzerine Sahra'nın tümünü işgal etmeyi kararlaştırdığını açıkladı.

Sahra halkının Polisario cephesi içinde bağımsızlığı için sürdürdüğü mücadele yeni ve kritik bir döneme girmiş bulunuyor. Bu dönemde de Sahra halkının en büyük dayanağı dünya barışçı ve anti-emperyalist güçlerin, başta sosyalist ülkelerin tutarlı desteğidir. Afrika'da sömürgeciliğin kanıtlarını umutsuz bir çabayla ayakta tutmaya çalışan emperyalist odaklar, bu emellerine ulaşamayacaklardır. Afrika halklarının, emperyalizmin böl-yönet taktikleriyle giriştiği saldırı denemelerini boşa çıkararak sürdürdüğü mücadele, Polisario cephesinin kaçınılmaz zaferiyle güç- [illegible]

ÖZÜR

Dergimizin geçen sayısında yayınlanan ve Raşit Kaya tarafından kaleme alınan, "Yeni Sağ: İdeolojik Saldırıda Yeni Ambalaj" başlıklı yazının bazı bölümleri yazı işlerinde meydana gelen bir aksaklık sonucunda yazı içinde yer almamıştır. Böylelikle yazıda belirli kopukluklar ortaya çıkmıştır. Okuyucularımızdan ve Raşit Kaya'dan özür dileriz.

Hitler'in "Kavgam"ı F. Almanya'da serbestçe satılabilecek

Son yıllarda faşist ve neonazi eylem ve örgütlenmelerin büyük artış gösterdiği Federal Almanya'da bu gelişmelerin bir sonucu olarak Hitler'in "Kavgam" adlı kitabına serbestçe satılma izni verildi. Batı Almanya'da eski Nazi kitaplarını satan bir "antikacı" hakkında açılan davada, Federal Mahkeme'nin verdiği bir karar, bundan böyle Nazi eserlerinin "özgürlükçü-demokratik temel nizamı tehlikeye düşürmediği sürece" serbestçe satılabilmelerini öngörüyor.

Potsdam anlaşmasından beri Nazi kitapları ve propaganda araçları üzerinde konan yasak böylece mahkeme kararıyla kaldırılmış oluyor. Bu olay, uzun süreden beri Federal Almanya'da belirli bir gelişme gösteren neonazizmin bir başarısı olarak kabul ediliyor. Öte yandan, "antika" adı altında olsa bile eski Nazi kitaplarının serbestçe satılmalarına izin veren gerici mahkeme kararı, Federal Almanya'daki ilerici demokratik güçlerin tepkilerine yol açtı. Birçok ilerici kuruluş yayınladıkları bildirilerle kararı kınadılar.

Bu arada Federal Almanya'daki neonazi kampanyasının genişleyerek sürdüğü de bildiriliyor. İktidardaki Sosyal Demokrat Parti'nin neonazi harekete karşı pasif ve uzlaşmacı tutumu nedeniyle etkisini giderek genişletmeyi başaran neonazizme bu kez de eski Nazi kitaplarının satılmasına izin verilmesiyle yeni bir ödün sunuldu.

Önümüzdeki günlerde Dünya kamuoyunun dikkati yine Sovyetler Birliği - Çin ilişkilerine çevrilecek gibi görünmektedir. 1000 kilometrelik ortak sınıra sahip iki büyük devletin yetkilileri, yakın zamanda Moskova'da biraraya gelerek iki ülke arasındaki sorunları görüşeceklerdir. Dünyada barış ve yumuşamadan yana güçlerle soğuk savaş kışkırtıcıları arasında kıyasıya bir mücadelenin sürdüğü bu dönemde, barış ve yumuşamanın en büyük gücü SSCB ile, son yıllarda tümdavranışlarıyla emperyalizmin en saldırgan unsurlarıyla ittifak halinde görünen Çin arasında yapılacak görüşmeler özel bir önem taşımaktadır.

Bugün Sovyetler Birliği'ni "başdüşman" olarak ilan eden Çin'in, bu görüşmelerde tutumunun ne olacağını şimdiden kestirmek güçtür. Ancak, yıllardan beri uluslararası tüm ilişkilerinde sosyalizm düşmanlığı yapmayı kendine görev edinen, bu düşmanlığı komşusu bir Sosyalist devlete, Vietnam Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı silahlı saldırı düzenlemeye kadar götüren Çin'in, bu görüşmelerde birdenbire bir değişiklikle tüm bu antikomünist-antisovyet tavırlarından vazgeçeceğini düşünmek biraz fazla hayale kapılmak olacaktır. Bunu açıklamak için, konuyu hem Sovyetler, hem de Çin açısından ele almakta yarar vardır.

Sovyetler Birliği'nde bütün halk, Çin sorununa ve bu ülke ile olan ilişkilere özel bir ilgi göstermektedir. Sadece uzman ve öğrenciler değil, emekçilerden ev kadınlarına, kolhozcu köylülerden aydınlara ve gençlere kadar çok geniş yığınlar Çin hakkındaki yayınları izlemekte, Çin'deki ekonomik ve toplumsal yaşamda meydana gelen değişikliklerle ilgilenmektedirler. Sovyetler Birliği halkları, Enternasyonalizmin en temel bir gereği olarak iki ülke halklarının yakınlaşmasını istemekte, halkın bu istemi tümüyle SBKP ve devlet yönetiminin üst kademelerinde yankısını bulmaktadır.

Enternasyonalizmin gereği

Olay, Çin açısından ele alındığında ise, ülkedeki Maocu yönetimin, Çin halkını Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkelere karşı yoğun bir koşullandırma çabası içinde olduğu görülmektedir. Uluslararası forumlarda Çin'in dış politikası, Enternasyonalizm yerine barış ve yumuşamaya düşman, halkları birbirine düşman edici biçimde yönlendirilmektedir. Çin, bu politikasında, uluslararası alanda kendine destekler bulmakta, bu destekler emperyalizmin en saldırgan güçleri tarafından gelmektedir.

Sovyetler Birliği, bilimsel sosyalizmin ilkeleri doğrultusunda izlediği ödünsüz dış politika ile, bir yandan Çin'in sosyalist sisteme ve ulusal kurtuluş savaşlarına karşı saldırılarını göğüslerken, diğer yandan yine bu ilkeler doğrultusunda Çin'i barış ve yumuşama alanına çekmeye çalışmaktadır. Önümüzdeki günlerde Moskova'da yapılması beklenen görüşmeler, Sovyetler Birliği'nin bukonudaki çabalarının bir sonucudur. SBKP MK politbürosunun bir süre önce Vietnam'ı ziyaret eden heyetinin bu konudaki açıklamasında "ciddi ve olumlu Sovyet-Çin diyaloğu, gerginliğin yumuşama sürecini geliştirme çıkarlarına herşeyi kapsayabilecek karakterde bir yanıt verebilecektir" denmektedir. Bu açıklama, Sovyetler Birliği'nin konuya yaklaşımını göstermesi bakımından önem taşımaktadır.

Öte yandan, Çin'in tüm gerici eylemlerinin propagandasını üzerine almış olan batı burjuva basını, bu görüşmelerden yararlanarak, Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin arasını açma çabasında görünmektedir. Ancak bu tür spekülasyonlar, Çin'in görüşmelerdeki niyet ve tutumu ne olursa olsun boşa gitmeye mahkumdur. Bunun nedeni ise, Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin her zaman ödünsüz ve kopmaz biçimde bağlı oldukları enternasyonalizmin özünde saklıdır.

• nedim kısa

DÜNYA SAĞIRLAR FEDERASYONU ÖDÜLÜNÜ KAZANAN "SESSİZ TİYATRO" GRUBUNDAN SAVAŞ YAMANLAR'LA GÖRÜŞME...

"SESSİZLİĞİN SESİ"

S. ÖZPALABIYIKLAR

Dünya Sağırlar Federasyonu 8. Dünya Kongresi 20-27 Haziran 1979 günleri arasında Bulgaristan'ın Varna şehrinde toplandı. Türkiye'den katılımı Türkiye Sağır Dilsiz Dernekleri Milli Federasyonu'nun örgütlediği Kongre'de 22 ülkenin katıldığı Uluslararası Pantomim Festivali, yarışmalar, film, tiyatro, folklor gösterileri, sergiler ve çeşitli kültürel faaliyetler yer alıyordu.

Pantomim Festivaline Türkiye 8 yıldır ilk kez katılıyordu. Festivalde Türkiye'yi temsil eden "Sessiz Tiyatro" grubu, Taner Barlas'ın yazdığı, grup üyelerinden Levent Beşkardeş'in yönettiği "Ekmek Kavgası" adlı oyunun - gruplara gösteri için yarım saat süre verildiğinden - bir bölümüyle katıldı.

Gösteriler sonucu, Çek sanatçı Ladislav Spilka birinci oldu. İkinciliği Demokratik Alman Cumhuriyeti'nden Kurt Aizenbletter ile Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nden Panteley Hristor paylaştılar. Üçüncülüğü ise, "Sessiz Tiyatro" grubundan Levent Beşkardeş aldı. Grup, bu uluslararası başarıdan sonra Almanya, Polonya ve Yugoslavya'dan çağrılarla karşılaştı. Aşağıda, grup üyelerinden Savaş Yamanlar'la bu konuda yapılmış bir yazışmanın değerlendirilmesini bulacaksınız.

Sessizliğe mahkum birileri, sessizliğin sesini yaratıyor; konumuz onlardır. Onlardan biri ile konuşuyor - daha doğrusu yazışıyoruz. Varna'da Uluslararası Pantomim Festivali'nde üçüncülük ödülü kazanan Levent Beşkardeş'in "Sessiz Tiyatro" grubundan Savaş Yamanlar. 1950 İstanbul doğumlu. Yıldız Sağırlar Okulu Ortaokul ve Sanat derslerinden mezun. Paşabahçe Tekel İspirto ve İçki fabrikasında çalışıyor. 5 yıllık evli, bir oğlu var.

Savaş Yamanlar'ın kısa hayat hikayesi böyle. Sanat hayatına gelince: Konuya pantomim sanatıyla tanışmasından başlamak gerek. 1973 yılı Nisan ayında, Sağırlar Derneği yararına düzenlenen oyunlar sırasında Savaş Yamanlar pantomimle "tanışıyor". İlk izlenim sevindirici ve heyecan verici. Savaş bu konuda "ilk defa pantomim seyrediyorduk; oyunları çok sevdik, heyecanlandık" diyor. Heyecan, geçici, kısa süreli değil. Şurdan belli ki, işin sonrasında, 1974 yılında Aksaray Tesanüt Derneği'nde tiyatro oyuncusu Sedat Küçükay'ın düzenleyip yönettiği kurslara katılıyor Savaş Yamanlar. Bu kurslarda 3 ay boyunca vücut çalıştırma ve deneme oyun eğitimi görüyor. Sonra Aksaray Tesanüt Derneği yararına, Sedat Küçükay'ın yönettiği oyunlarda oynuyor.

Bundan sonrası sanatçının ağzından şöyle: Pertevniyal Lisesi tiyatro salonunda Levent Beşkardeş'in yönettiği "Su Sıkıntısı"nı oynadık. Patron rolündeydim. İki gece sergilediğimiz bu oyunda seyircinin beğenisini kazandık. Ardından İstanbul Devlet Opare ve Balesi Salonu'ndaki gece yine "Su Sıkıntısı"nı oynadık. Aynı oyunu Dostlar'ın desteğiyle Dostlar Tiyatrosu'nun Şişli'deki salonunda da oynadık. Su Sıkıntısı'nda karım Hayriye de uzun süre oynadı. Sonra yeni oyunlara katılmadı ve şimdi ev kadını."

Ülkemizde sanata ve sanatçıya - hatta kültüre verilen önem açıkça ortada. Sessiz insanların özel durumları düşünülürse Savaş'ın "976-977 sezonuna kadar turnelerde oyun sergilemek için kimseden destek görmedik"demesi kimseyi yadırgatmayacaktır. Savaş Yamanlar ülkemizde kapitalist devletin ve burjuva hükümetlerinin "kültürsüzlük" politikasının sessiz bir tanığı olarak böyle diyor.

"976-977 sezonunda ise Aksaray Tesanüt Derneği'nin bodrum katını kiralayıp burayı tiyatro salonu haline getirdik. Ve grubumuzu kurduk; adı "Sessiz Tiyatro" oldu." 1976 Uluslararası Tiyatro Olimpiyadında Yugoslavya'da dünya şampiyonu olan ünlü pantomimcimiz Erdinç Dinçer'in bile karşılaştığı "boş salona oynamak"tan Sessiz Tiyatro da kurtulamadı ve 4 ay kadar oynadıktan sonra seyirci gelmediği için kapatıldı.

"Bir yıl oynayamadık. Sonra Türkiye Sağır Dilsiz Dernekleri Milli Federasyonu'nun desteğiyle Varna'daki Kongre için hazırlandık. Taner Barlas'ın yazdığı, Levent Beşkardeş'in yönettiği oyunda yardımcı olarak çalıştım, birlikte oynuyoruz." Sessiz Tiyatro Varna'dan Levent'in aldığı üçüncülük ödülüyle döndü. Bugünlerde kültür-sanat şenliklerine katılmak için çalışıyorlar.

Sessiz Tiyatro'nun amaçlarını ve oyun politikasını şöyle özetliyor Savaş Yamanlar: "Sessiz Tiyatro olarak biz, - Taner Barlas'ın dediği gibi - klâsik yöntemlerden uzakta yenilik amacındayız. İstediğimiz ve yapmaya çalıştığımız:dünyada varolan olaylar içinde görülmemiş olayları ya da Anadolu'da görülen fakat kimsenin ilgilenmediği olayları oyunlaştırmak." Beğendiği pantomim sanatçı ve gruplarını ise şöyle sıralıyor: Taner Barlas ve Çek sanatçı Ladislav Spilka (Spilka Varna'da birinci olan sanatçı); Ladislav Fialka ve Gabrova pantomim toplulukları.

Savaş'ın Varna'daki Kongre ve Pantomim Festivali hakkındaki izlenimleri şöyle: "Kongreye 15 bin seyirci katıldı. 22 ülkeden pantomim ve folklor grupları, film yapımcı ve yönetmenleri; 45 ülkeden Federasyon Başkanları (Sağır Dilsiz Derneklerinin) ve diğer yöneticileri çağrılıydı. İki gün süren pantomim festivalinde program kalabalık ve yoğundu. Folklor toplulukları kongreye renk ve canlılık kattı. Sanat sergisinde İzmit'li ressam Ertan Sertez'in resimleri vardı; buna çok sevindik. Diğer dallardaki yarışmaların sonuçlarını bilmiyorum. Sonuç olarak şunu söyleyebilirim: Kongre ve Festival kusursuz hazırlanmış, başarı büyük. Yabancı arkadaşlarla anlaşarak dost olduk. Ne güzel huzurlu ve barış içindeki dünyamızı

"Sessiz Tiyatro" grubu üyesi Savaş Yamanlar

Savaş Yamanlar, Bulgaristan'da sağır ve dilsizlerin eğitim ve öğretimi konusunda şunları söylüyor: "Bulgaristan hükümeti sessiz insanlara karşı büyük ilgi duyuyor. Ülkenin birçok şehrinde sessiz insanların yetiştiği okullar var. Ayrıca, yine birçok şehirde bulunan çeşitli güzel sanatlar akademilerinde, folklor, tiyatro ve sanatın ve kültürün diğer alanlarında eğitim yapan okullarda yetişiyorlar. Bu okulların ve çeşitli sanat kuruluşlarının Bulgaristan dışındaki gösteri ve yarışmalara katılabilmesi için gerekli imkanlar devlet tarafından sağlanıyor."

Nedim Gürsel, son on yıl içinde yayınladığı eleştiri ve incelemelerden oluşan kitabı "Çağdaş Yazın ve Kültür"ün ilk iki yazısını genel olarak "yaşadığını yazmak" diye adlandırdığı eğilime karşı düşüncelerini açıklamak için yazmış. Bu konudaki düşüncelerini kitabın ikinci yazısı olan "Sanatın Ayırıcı Özelliği" isimli yazının başında özet olarak bulmak mümkün: " 'Yaşadığını Yazmak' adlı yazımda yazınımızı olumsuz yönde etkileyen bir anlayışı eleştirmiş, yaratmak için önemli şeyler yaşamak gerektiğini, büyük sanat yapıtının her şeyden önce bir yaşama işi olduğunu düşünmenin sakıncalarına dikkati çekmek istemiştim." Gürsel'in bu sakıncaya ilişkin ileri sürdüğü nokta "gün geçtikçe çağdaşlığını yitiren bir yazarlık tutumunu -en geniş anlamıyla bir serüven "mystification"u olarak adlandırılabilir bu tutum-" yargılayarak, "yaşamakla yazmanın alanını birbirinden ayıran sınırın daha kolay çizilebileceğini, sanat yapıtıyla -özellikle de sözcüklerden oluşan sanat yapıtıyla- gerçeklik arasındaki ilişkiler bütününün daha açık seçik kavranabileceğini" ortaya koymak.

Nedim Gürsel'in sanat yapıtının en özgül yanına, dil ve sözcükler dünyası olma yanına gösterdiği titizliği, dengesi ve görece ağırlığı hiç bir an gözden kaçırılmadığı sürece, saygı ile karşılamak gerekir. Gerçekten de Gürsel'in dediği gibi "yazdığına dışarıdan bakabilen, yarattığı dünyayı sözcüklerle kurduğunun bi-

---

Nedim Gürsel'in iki yazısının anımsattıkları

"Büyük yaşamak"

lincinde olan" yazarımız az. Dahası "belli bir düşünce yüküyle gelen, yansıttığı gerçekliğin devrimci yorumunu da içinde taşıyan yapıtların sayısı yok denecek kadar az." Ancak Nedim Gürsel'e "Büyük sanat yapıtı büyük yaşantı gerektirir düşüncesi bir mystification"dur."

Hem Nedim Gürsel, hem de yazısında karşı çıktığı yazarlar, aslında aynı "büyük yaşamak" kavramının, imgesinin, düşüncesinin iki ayrı ucundan tutmuş, çekiştiriyorlar. Burjuvazinin devrimci dönemlerinden kalma; bireyin girişim, sınırsız özgürlük, ait olduğu sınıfın başarı anlayışından kaynaklanan atılım ve gözü kara olma yetenekleri, "Robinson Crusoe"lerle başlayıp, taa Attila İlhan'ın şiirlerine varana dek, romanda ve şiirde bireyin büyük aşklar, büyük yolculuklar, büyük ihtiraslar, büyük yenilgiler, büyük coşkular, bu arada arasıra büyük sarhoşluklar yaşamasıyla ifadesini bulan bir büyük yaşama anlayışı. Bireyin, bir tek insanoğlunun yaşadığı büyük yaşam.

Ancak artık, "yaratmak için önemli şeyler yaşamak" gerekip gerekmediğinin bir yazar yaklaşımı ile tartışılması bir yana, "büyük yaşamak" kavramının kendisinin değişik, çağa uygun, dünyanın ve Türkiye'nin gerçekliğine uygun bir yeni içerikle algılanması gerekiyor: Kitlelerle yaşamak.

1 Mayıs 1976 günü Beşiktaş'tan yola çıkıp Taksim'e varan yüzbinlerce insanın her biri, her bir bireyi; işçisi, memuru, köylüsü, öğrencisi; attıkları her adımda büyük bir şey yaşadıklarının bilincindeydiler. Yaptıkları aynı eylemin dünyanın dört bir tarafından, hiç tanımadıkları, muhtemelen bir daha da hiç tanıyamayacakları insanlar tarafından da yapılıyor olmasının bilinci bir yana, o yüzbinlerce insanın her biri, o gün elli yıldan beri yasal ve yasal olmayan yollarla yasaklanmış bir büyük bayram gününü, kendi elleri, ayakları, boğazları ile kırıp paramparça ettiklerini somut, elini tuttuğu yandaki arkadaşı kadar somut biliyorlardı. Gerçi her bir bireyin kendi başına yaptığı, büyük bir işçi örgütü tarafından düzenlenmiş bir yürüyüş ve mitinge katılmaktı, salt bu açıdan bakıldığında ortada öyle çok büyük bir şeyler yoktu bir tek birey için. Ama o bireyin sabahın köründe kalkıp Beşiktaş'a ulaşmak için hızla giyinip en kısa yoldan koşturması, aynı anlarda yüzbinlerce kişinin aynı işi yapıyor olduğu düşünüldüğünde, bu kadarı bile, bir tek bireyin nasıl yüzbinlerce kişi ile aynı çerçevede düşünülünce, en basit davranışlarının, yukarıda sözünü ettiğim anlayışın temsilcilerinin hiç de büyük yaşamak saymayacakları davranışlarının, çağa uygun gerçek büyük yaşamak olduğunu göstermeye yeter.

1 Mayıs 1977 günü, 1 Mayıs alanında kurşunlar yağmaya başladığında alanı dolduran yüzbinlerce kişi, alanın neresinde olurlarsa olsunlar, ister en güvenli, namlulara en uzak yerde, ister kolunda görevli pazubenti Taksim anıtının tepesinde, o atılan kurşunların tek tek kendilerine atıldığını biliyorlardı. Üzerime kurşun atıldı o gün. Kimse bir tek beni tehlikeli, düzene karşı, faşizme karşı, burjuvazlye karşı diye ortadan kaldırmak istemedi. O alanın tümü tehlikeliydi onlar için. O yüzden üzerimize kurşun atıldı. O alanı dolduran bireylerin tümü tek tek yaşadı bu olayı. Bu büyük "serüveni" başkalarıyla birlikte yaşadı. O büyük sınıfın bir parçası olarak, o sınıfa yapılan saldırıyı bedeninde duyarak yaşadı. O yüzden büyük yaşadı. Sabahleyin elini kolunu sallaya sallaya evden çıkıp, akşam yaralı bereli, biraz sinirleri bozulmuş döndüğünde, olayın tümünü başlangıcından bitimine kadar gözleriyle görememiş olsa bile büyük yaşadı.

Büyük yaşamak için, bu yeni ve çağdaş büyük yaşamak olayını iliklerimize kadar yaşamak için illa alanda, başkaları ile kol kola yaşamak gerekmiyor. 1 Mayıs 1979 günü, sokakları kitli İstanbul'un her hangi bir köşesinde, akşam haberleri dinlerken, tek başımıza bile olsak spikerden yasağın kırıldığını duyduğumuzda, "büyük yaşıyorduk". Tutuklamaları protesto için önümüze uzatılan kağıda bir tek imzacık atarken çok şey yapmıyorduk ama sıra sıra imzaların arasında bizimki de, ötekilerle beraber güçleniyor, büyüyor, tavır koyuyor, sonuç alıyordu. Büyük yaşıyorduk kısacası.

Aramızda sevdi mi büyük seven, kızdı mı büyük kızan, vurdu mu iyi vuranlar kuşkusuz vardır. O büyük günleri, başka büyük günleri bizden daha derinliğine duyan, yaşayan, ayrıntılarına giren, üstelik bunları belli bir ustalıkla yazanlar, yazacaklar vardır elbet. Ama artık büyük yaşamak kavramı özünden değişmiştir.

Bize atılan kurşunlar içlmizden 36'sına değdi. Onlar yaşamlarını yitirdiler. Kurşunlar bize de değdi. Biz yaşamımızı yitirmedik. Biz yaşamımızı yitirmediğimiz için güvenle, inanarak, gerçekten inanarak bağırıyoruz: "Onlar ölmedi, onlar ölmez" diye. O günü, yitirdiklerimiz ile birlikte, gerçekten büyük yaşadığımız için onlar da ölmediler.

Bundan sonraki yitireceklerimiz de aynı nedenle ölmeyecekler.

BU AŞAMADA

Şiirimizin Bulgaristan elçilerinden İvan Kolarof'la...

Şükran Kurdakul

Bulgaristan'da kaldığım bir ayın yirmi bir gününü Banki'de Merkez Komitesi'nin Dinlendirme Evi'nde geçirdim. On ikisi doktor olmak üzere elli bir sağlık emekçisinin görev aldığı "sanatoryum" burası.

Gün yirmi dört saat yatağa ya da odaya hükümlü değilsiniz yani.

"Test"ler yapıldıktan sonra durumunuza göre, günde birkaç kez yarım saat, on dakika yürüyüş izni veriyorlar. Bahçeye çıkıp dolaşabiliyor, serin havada kentin merkezine inebiliyorsunuz.

Fahri (Erdinç) bir gelişinde,

— Madem ki yürüyüş izinlerin yarım saate çıkmış seni İvan Kolarof'a götüreyim.. dedi. İvan, Orhan Veli'yi, Nazım ağabeyi, birçoklarımızı Bulgar diline kazandıran adamdır.

Daha ne isterdim.

Söğüt, kavak, fıstık, erik, kiraz, kayısı ağaçlarının güzelledigi, eski Erenköy yollarına benzer, bahçe yollarından geçtik. Kolarof'ların kiraladıkları yazlık evin bahçesinde Fahri'nin özverisine dayanan bir edebiyat söyleşisi içimi arıttı.

Sonra iki kez de başka arkadaşlarla gittim Kolarof'lara.

Emilia (Slavkova, türkolog-araştırmacı) ve Ziya (Yamaç) ile..

O gidişlerimde çalışma yaşamının önemli bir bölümünü şiirimize adamış olan bu şair kişiyi daha iyi tanımak, yeni ürünlerini öğrenmek istedim.

1942'lerde ondokuz yaşlarında bir delikanlıyken ilk şiir kitabını (İlk Adımlar) yayımlamış İvan. Daha sonra, gülmece yazarı olarak Varna ve Sofya basınında ün yapmış. 1951'den bu yana çalışmalarının üç yönde yoğunlaştığını söylüyor.

Gülmece yazıları, yergi şiirleri..

Lirik şiirler, destanlar..

Türk, Rumen, Sırp, Sovyet şiirinden çeviriler..

— Dilimizi bilmemesine karşın şiirimize ilgi duymasının etkenleri nedir? Anlatırmı? diyorum ilkin.

— 1955'lerde elime Moskova'da yayımlanan bir antoloji geçti.. diye yanıtlıyor İvan. Böylece Garip'çilerle tanıştım. Nazım Hikmet'in, Orhan Veli üstüne yazdığı şiiri okudum. Bu üç şaire yaklaşma isteği doğdu içimde. Daha sonra Nikolay, Paruçef ve ben çevirme işini üstlendik. Bana Türkçe açısından Stevka (Pırnova, Sofya Radyosu Türkçe Yayın Kesimi Yönetmeni) yardımcı oldu. Kitap 1966'da yayımlandı.

— Hangi şiirleri çevirdin Orhan Veli'den?

— Garip ve sonrası ürünlerini çevirdim.

— Örnek.. dedim.

— Örnek vermem zor.. dedi.

Ben okudum:
"Deli eder insanı bu dünya
Bu gece, bu yıldızlar, bu koku,
Bu tepeden tırnağa çiçek
açmış ağaç.."

—Var mı?

— Var, dedi. Sık sık Orhan'dan çevirdiğim şiirleri okuduğuma inansın Şükran! Orhan Veli'de lirizm ile ince yergi arasında sağlam bir bütünleşme var. Buna yakınlık duydum ben. Zaman zaman özlememin nedeni de, o buruk, o acılı dünyaya bıyık altından güler gibi bakmasıdır.

— Başka bir şairimizin adını anacağım, dedim İvan'ın gözlerinin içine bakarak, Rıfat Ilgaz.. Tanıyor musun?

— Tanımaz mıyım.. Hazırlamakta olduğumuz büyük Türk Şiiri Antolojisi'ne çevirdiğim şairlerden biri de Rıfat Ilgaz.. Onda toplumsal yergi daha ağır bastığı için -bence- Orhan Veli'deki lirizme az rastlanıyor.. Ama güçlü. Daha da yaşamın içinde.

Rıfat Ilgaz'ın "Alişim" şiirinden dizeler okudum. Emilia'nın daha ilk tümcelerini duyar duymaz,

— Ben çevirdim bu şiiri.. dedi İvan.

— Başka kimler var çevirdiğin şairler arasında?

— Fazıl Hüsnü Dağlarca var. Nazım'dan da Orhan'dan da ayrı bir yapısı olan bu şairin Vietnam şiirlerini çevirerek birkaç yıl önce Eylül dergisinde yayımladım.

Sonra bir kağıt çıkardı dosyasından,

— Bu da senin "İzmir'in İçinde Amerikan Neferi" dedi.. 1966'larda çevirdik Stefka'yla.

Şimdiye kadar haberim olmamıştı doğrusu. Sevindim. İnsan şiirini çeviren kişilikle duyarlık kardeşi gibi oluyor.

— Hazırlanmakta olan antoloji için başka kimlerin şiirlerini çevirmeyi üstlenmiş İvan?..

— Orhan Veli, Rıfat Ilgaz, Fazıl Hüsnü,Hasan İzzettin Dinamo, Melih Cevdet, Ziya Osman, Fahri Erdinç, Nevzat Üstün, Ümit Yaşar, İlhan Berk.. Benim çevirdiğim, çevirmekte olduğum şairler bunlar. Hasan Karahüseyinov ve öteki arkadaşlar da başka şairleri üstlendiler.

— Bu büyük boyutlu antolojiye şiirimizi tanıtan bir inceleme yazısı konacak mı?

Arkadaşımız Şükran Kurdakul İ.Kolarof'la Sofya'da

— Sanırım. İlke olarak yayımladığımız tüm antolojilerde bir inceleme yazısı bulunmaktadır. Tezgahtaki antoloji şimdiye kadar çıkanların en genişidir. Başka arkadaşların, aynı büyüklükte bir Yunan Şiiri Antolojisi için çalıştıklarını biliyorum.

— Benim gözlerimlerime göre, ilk yıllarda Türkçe'den Bulgarca'ya çevrilen yapıtların sayısı fazlayken, son yıllarda Bulgarca'dan Türkçe'ye çevrilen yapıtlarda önemli artış görülüyor. Doğru bir gözlem mi bu?

— Bence doğru bir gözlemdir diyor İvan Kolarof. Bu konuda Çevirmenler Birliği'mizin toplantısında da konuştum ben. Sanırım son yıllarda Bulgar edebiyatına verilen önem yönünden Balkan ülkeleri arasında Türkiye birinci gelmektedir. Bir yarış değil bu elbet ama, Türk edebiyatındaki son gelişmeleri her yönden bilmemiz, izlememiz gerektiğinde birleştiğimize göre, çalışmalarımızı daha hızlandırmak zorundayız.

Bu doğru gözlem, aralarında kültür anlaşması imzalayan iki kurumun Türkiye Yazarlar Sendikası ile Bulgaristan Yazarlar Birliği'nin çalışma gündeminde olmalıdır.

Son tümceyi İvan'la konuşurken kafamdan geçiriyorum; iki kuruluşun sorumlularını uyarmak için de yazıyorum.

Konuşmamız bitince İvan Kolarof bana, son yaratılarından "Sahranın Kökeni" adlı uzun şiirini okuyor. Sese gösterdiği özeni vurgulama amacıyla önce Bulgarca okuyor. Sonra anlamına varabilmem için dize dize..

Tevfik Fikret'ten Nazım Hikmet'e, Ercüment Behzat'tan Ö. F. Toprak'a kadar otuza yakın Türk şairinden 2000'e yakın dize çeviren incelikler şairi İvan Kolarof'a edebiyatımızın teşekkür borcu vardır.

Suçlu ayağa kalk!

8–9 EKİM 1978 GECESİ ANKARA'DA YEDİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİLİ'NİN HUNHARCA ÖLDÜRÜLMESİYLE SONUÇLANAN FAŞİST KATLİAMI GERÇEKLEŞTİREN KATİLLERİN YARGILANMASINA 20 AĞUSTOS PAZARTESİ GÜNÜ BAŞLANIYOR. KATLİAM OLAYININ 8 SANIĞININ YAKALANDIĞI, 5'İNİN İSE ARANDIĞI BU AYIN BAŞINDA AÇIKLANMIŞ, SAVCILIĞIN OLAYLA İLGİLİ 30 TEMMUZ TARİHLİ İDDİANAMESİNDE TÜM FAİLLER HAKKINDA İDAM CEZASI İSTENMİŞTİ. SAVCILIK İDDİANAMESİ: OLAYIN GERÇEKLEŞTİRİLME BİÇİMİNİ AÇIKLADIKTAN SONRA, KATLİAMIN DOĞRUDAN DOĞRUYA POLİTİK AMAÇLI OLDUĞUNU BİLDİRİYOR VE KATİLLER HAKKINDAKİ İDAM İSTEMİNİ BU NEDENLE TCK'NUN 149. MADDESİNE DAYANDIRIYORDU. BAHÇELİEVLER KATLİAMI BAŞ FAİLLERİNDEN İBRAHİM ÇİFTÇİ, BU AÇIKLAMAYI İZLEYEN GÜNLERDE, BU KEZ DE SAVCI DOĞAN ÖZ'ÜN KATİLİ OLARAK İDAM CEZASINA ÇARPTIRILDI. ÇİFTÇİ'YLE İLGİLİ İDAM KARARININ METNİNDE AYNI ZAMANDA, CİNAYET İÇİN AZMETTİRDİKLERİ GEREKÇESİYLE MHP YÖNETİCİLERİ YAŞAR OKUYAN, İHSAN KABADAYI VE NEVZAT KÖSOĞLU HAKKINDA DA SUÇ DUYURUSUNDA BULUNULMUŞTU. ŞİMDİ YEDİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİLİ'NİN KATLİNE KATILAN FAŞİST ÇETENİN YARGILANMASI DA, TÜRKİYE'DEKİ FAŞİST TERÖR ODAĞININ BİR KERE DAHA MASKESİNİN DÜŞMESİYLE SONUÇLANACAKTIR.

Faşist katiller ARANIYOR !

ABDULLAH ÇATLI

"Büyük Reis". Eski Ülkü Ocakları Başkanı. Nevşehir İli Kapıcıbaşı nüfusuna kayıtlı. AİTİA Mali Bilimler Muhasebe Yüksek Okulu Ekonomi Bölümü 4115 no'lu 4. sınıf öğrencisi. Ahmet Oğlu Remziye'den olma 1956 doğumlu.

HALUK KIRCI

Nevşehir İli Merkez Dere Mahallesi nüfusuna kayıtlı. Ankara Eğitim Enstitüsü 1496 no'lu 1. sınıf öğrencisi. Şükür oğlu Hafize'den olma 1958 doğumlu.

MAHMUT KORKMAZ

Ethem oğlu Guli'den doğma 1956 doğumlu. AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrencisi.

BÜNYAMİN ADANALI

Hüseyin oğlu Neriman'dan olma, 1956 doğumlu. AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek okulu 7118 no'lu 4. sınıf öğrencisi

» Katiller MHP yan kuruluşlarının üyesi

» "Büyük reis" eski Ülkü Ocakları başkanı...

Bahçelievler katliamının failleri faşist katillerin yargılanmasına 20 Ağustos günü başlanmasıyla ilgili olarak Türkiye İşçi Partisi Ankara İl Başkanı Zeki Kılıç basına bir açıklama yaptı. Kılıç'ın geçtiğimiz Cuma günü yayınlanan açıklamasında, faşist çetenin "milliyetçi toplumcu görüşün temsilcileri olduğu, MHP'nin yan kuruluşları ülkücü dernekleri üyeleri bulunduğu" bildirildi. Kılıç'ın demeci şöyleydi:

"Partimizin 7 militanının hunharca katledilmesiyle sonuçlanan Bahçelievler Katliamı Davası, 20.8.1979 günü başlamaktadır. Davanın şu ana kadar yakalanabllen 8 sanığının kimlikleri ve verdikleri ifadeler ile aranan 5 sanığın kimlikleri; Bahçelievler katliamının faillerini ve arkalarındaki faşist gizli ve açık odakları ortaya koymaktadır. Katil faşist çete, milliyetçi toplumcu görüşün temsilcileridir. MHP'nin yan kuruluşları ülkücü derneklerin üyeleridir.

"20.8.1979 günü başlayacak Bahçelievler Katliamı Davası'na partili avukat arkadaşlarımız "müdahil" olarak katılacaklardır. İl Başkanlığı'mızda davayla ilgili çalışmaları yürütmek üzere İl Hukuk Büromuz görev yapacaktır. Davayla ilgili ve aranan faşist katiller hakkında bilgisi olan ilerici, demokrat ve yurtseverler edinebilecekleri bilgileri Hukuk Büromuza aktarabilirler.

"Bahçelievler Katliamı Davası'nda arananların kimlikleri şöyledir:

"1. Abdullah Çatlı; Nevşehir ili Kapıcıbaşı nüfusuna kayıtlı, AİTİA Mali Bilimler Muhasebe Yüksek Okulu Ekonomi Bölümü 4115 nolu 4. sınıf öğrencisi. Ahmet oğlu Remziye'den olma 1956 doğumlu, Eski Ülkü Ocakları Başkanı. Katliamda adı "büyük reis" olarak geçmekte.

"2. Ünal Osman Ağaoğlu; Ağrı ili Tutak ilçesi Merkez Camii Mahallesi nüfusuna kayıtlı. Hikmet oğlu 1956 doğumlu.

"3. Haluk Kırcı; Nevşehir ili Merkez Dere Mahallesi nüfusuna kayıtlı. Ankara Eğitim Enstitüsü 1496 nolu 1. sınıf öğrencisi. Şüküroğlu Hafize'den olma 1958 doğumlu.

"4. Mahmut Korkmaz; Ethem oğlu Güli'den doğma 1956 doğumlu. AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu öğrencisi.

"5. Bünyamin Adanalı; Hüseyin oğlu Neriman'dan olma 1956 doğumlu, AİTİA Bankacılık ve Sigortacılık Yüksek Okulu 7118 nolu 4. sınıf öğrencisi.

"Bahçelievler Katliamı Davası, emperyalizmin ve tekelci büyük burjuvazinin işçi sınıfını ve onun politik hareketi Türkiye İşçi Partisi'ni nasıl hedeflediğini bir kez daha göstermektedir. Faşist güçler gizli, açık odaklarıyla yakayı elevermektedir. Canilik, vahşet ve katliam milliyetçi toplumculuğun yani faşizmin özüdür. Faşizme karşı olan tüm güçler faşizmin kaynağı kurutuluncaya dek örgütlü, birleşik ve bir bütün olarak mücadelelerini yürütmektedirler, yürüteceklerdir. Bugün bu mücadele insanlık düşmanı milliyetçi toplumcu ideolojiyi savunan gizli, açık faşist odakların dağıtılması yolunda kitlesel düzeyde gelişmektedir.

"Faşist ideoloji tarihin çöplüğüne atılacak, faşist örgütler ve çeteler döktükleri kanların hesabını vereceklerdir."